

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1575 ze dne 23. června 2017, kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/242, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro fungování poradních sborů v rámci společné rybářské politiky** 1
- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/1576 ze dne 26. června 2017, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 540/2014, pokud jde o požadavky na akustický varovný systém vozidla pro EU schválení typu vozidla ⁽¹⁾** 3
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1577 ze dne 5. září 2017, kterým se schvaluje změna specifikace názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, která není menšího rozsahu (Acciughe sotto sale del mar Ligure (CHZO))** 8
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1578 ze dne 18. září 2017, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie** 9
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1579 ze dne 18. září 2017, kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný na množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. září 2017, a které určuje množství, jež je třeba přičíst k množství stanovenému pro období od 1. ledna do 31. března 2018 v rámci celních kvót pro odvětví drůbežího masa otevřených nařízením (ES) č. 533/2007 25
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1580 ze dne 18. září 2017, kterým se určí množství, jež je třeba přičíst k množství stanovenému na období od 1. ledna do 31. března 2018 v rámci celních kvót pro odvětví vajec a vaječného albuminu otevřených nařízením (ES) č. 539/2007 28

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1581 ze dne 18. září 2017, kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný na množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. září 2017 v rámci celních kvót pro odvětví drůbežího masa otevřených nařízením (ES) č. 1385/2007 30

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1582 ze dne 18. září 2017, kterým se určí množství, jež je třeba přičíst k množství stanovenému na obdobím od 1. ledna do 31. března 2018 v rámci celní kvóty pro odvětví drůbežího masa pocházejícího ze Spojených států amerických otevřené nařízením (ES) č. 536/2007 32

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2017/1583 ze dne 1. září 2017, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES určí za normu rovnocennosti mikrobiologických metod norma EN ISO 17994:2014 (oznámeno pod číslem C(2017) 5843)** 34

DOPORUČENÍ

- ★ **Doporučení Komise (EU) 2017/1584 ze dne 13. září 2017 o koordinované reakci na rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty a krize** 36

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2017/1575

ze dne 23. června 2017,

kterým se mění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/242, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro fungování poradních sborů v rámci společné rybářské politiky

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 45 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení článku 43 nařízení (EU) č. 1380/2013 stanoví zřízení poradních sborů, které mají podpořit vyvážené zastoupení všech zúčastněných stran v oblasti rybolovu a akvakultury a přispět k dosažení cílů společné rybářské politiky.
- (2) V souladu s čl. 45 odst. 4 nařízení (EU) č. 1380/2013 Komise přijala nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/242 ⁽²⁾, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro fungování poradních sborů v rámci společné rybářské politiky.
- (3) Ustanovení článku 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/242 vymezuje mimo jiné pojmy „odvětvové organizace“ a „ostatní zájmové skupiny“, které odkazují na dvě kategorie zúčastněných stran zastoupených v poradních sborů v souladu s čl. 45 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013.
- (4) Je nutné dále sjednotit definici pojmu „odvětvové organizace“ se zněním čl. 45 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013, aby se zamezilo možným obtížím ve výkladu.
- (5) Vzhledem k tomu, že se může jednat o smíšené organizace zastupující jak odvětví rybolovu tak i jiné zájmy, je nutné stanovit, že valná hromada rozhoduje o zařazení členů poradních sborů do jedné ze dvou kategorií uvedených v čl. 45 odst. 1 nařízení (EU) č. 1380/2013.
- (6) Ustanovení článku 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/242 stanoví strukturu a organizaci poradních sborů a zejména jmenování výkonného výboru valného shromáždění.
- (7) S ohledem na složení poradních sborů, jak je stanoveno v bodu 2 písm. a) přílohy III nařízení (EU) č. 1380/2013, podle něhož se 60 % míst ve valné hromadě a výkonném výboru přidělí odvětvovým organizacím a 40 % ostatním zájmovým skupinám, je nutné oběma kategoriím zaručit právo nezávisle rozhodovat o svém zastoupení ve výkonném výboru, a zaručit tak vyvážené zastoupení všech zúčastněných stran v poradních sborech,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/242 ze dne 9. října 2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro fungování poradních sborů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 41, 17.2.2015, s. 1).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 2015/242 se mění takto:

1. V článku 2 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. „odvětvovými organizacemi“ se rozumí organizace zastupující hospodářské subjekty působící v odvětví rybolovu (včetně zaměstnaných rybářů) a případně akvakultury a zástupce odvětví zpracování a uvádění na trh;“.

2. Článek 4 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno c), které zní:

„c) rozhoduje o zařazení členů poradních sborů do kategorie „odvětvové organizace“ nebo „ostatní zájmové skupiny“. Toto rozhodnutí musí být založeno na objektivních a ověřitelných kritériích, jako jsou ustanovení stanov, seznam členů a povaha činnosti dotčeného subjektu.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Valná hromada jmenuje výkonný výbor složený z nejvýše 25 členů, které určí odvětvové organizace a ostatní zájmové skupiny s ohledem na místa, která jim byla přidělena. Po konzultaci s Komisí může valná hromada rozhodnout o jmenování výkonného výboru složeného z nejvýše 30 členů, aby se zajistilo řádné zastoupení loďstev pro drobný rybolov.“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. června 2017.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2017/1576**ze dne 26. června 2017,****kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 540/2014, pokud jde o požadavky na akustický varovný systém vozidla pro EU schválení typu vozidla****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 540/2014 ze dne 16. dubna 2014 o hladině akustického tlaku motorových vozidel a náhradních systémů tlumení hluku a o změně směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnice 70/157/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 druhý pododstavec a článek 9 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EU) č. 540/2014 stanoví požadavky pro EU schválení typu všech nových vozidel kategorií M (vozidla používaná pro přepravu cestujících) a N (vozidla používaná pro přepravu nákladu) z hlediska jejich hladiny akustického tlaku. Uvedené nařízení rovněž stanoví opatření týkající se akustického varovného systému vozidla (AVAS) pro vozidla s hybridním elektrickým pohonem a elektrická vozidla za účelem varování zranitelných účastníků silničního provozu.
- (2) V návaznosti na přijetí předpisu OSN č. 138 o schvalování tichých silničních vozidel na 168. zasedání Světového fóra Evropské hospodářské komise OSN (EHK OSN) pro sladění předpisů pro motorová vozidla, jež se uskutečnilo ve dnech 8.–11. března 2016, by měla být přezkoumána příloha VIII nařízení (EU) č. 540/2014 za účelem zlepšení přesnosti požadavků týkajících se systému AVAS, pokud jde o druh a hlasitost vydávaného zvuku, způsob vydávání zvuku, tlačítko pro pozastavení a akustický tlak stojícího vozidla.
- (3) Informační dokument podle přílohy I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ⁽²⁾ týkající se EU schválení typu vozidla z hlediska přípustné hladiny akustického tlaku a dodatek certifikátu EU schválení typu by měly být přezkoumány tak, aby odrážely podrobné požadavky na systém AVAS.
- (4) Aby bylo možné schvalovat vozidla s hybridním elektrickým pohonem a elektrická silniční vozidla vybavená systémem AVAS, je dále vhodné zavést požadavky na zkoušky minimálních úrovní emisí hluku systému AVAS vozidla pohybujícího se dopředu i dozadu a na změnu frekvence vydávaného zvuku.
- (5) Nařízení (EU) č. 540/2014 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (6) Vzhledem k tomu, že nařízení (EU) č. 540/2014 se stalo použitelným dne 1. července 2016 a že nemůže být plně uplatňováno bez změny přílohy VIII obsažené v tomto aktu, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost co nejdříve,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Změny nařízení (EU) č. 540/2014**

Nařízení (EU) č. 540/2014 se mění takto:

1) Příloha I se mění takto:

a) v dodatku 1 se doplňuje nový bod 12.8, který zní:

„12.8. Akustický varovný systém vozidla (AVAS)

12.8.1 Číslo schválení typu vozidla z hlediska emisí hluku podle předpisu EHK OSN č. 138 ⁽¹⁾⁽¹⁾ Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 131.⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

nebo

12.8.2 Úplný odkaz na výsledky zkoušek úrovně emisí hluku systému AVAS, naměřené podle nařízení (EU) č. 540/2014 (1)“;

b) v dodatku 2 se doplněk mění takto:

i) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. Systém AVAS naistalován: ano/ne (1)“;

ii) doplňuje se nový bod 4, který zní:

„4. Poznámky“.

2) Příloha VIII se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. června 2017.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA VIII

OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE AKUSTICKÉHO VAROVNÉHO SYSTÉMU VOZIDLA (AVAS)

ODDÍL I

Tato příloha stanoví opatření týkající se akustického varovného systému vozidla (AVAS) pro vozidla s hybridním elektrickým pohonem a elektrická vozidla.

- I.1 Bez ohledu na bod 2 písm. a) a b) se ustanovení oddílu II uplatňují na systém AVAS instalovaný:
- a) v každém typu vozidla schváleném před 1. červencem 2019;
 - b) v každém novém vozidle založeném na typu uvedeném v písmenu a) před 1. červencem 2021.
- I.2 Ustanovení oddílu III se uplatňují na systém AVAS instalovaný:
- a) v každém typu vozidla schváleném před 1. červencem 2019, pokud se tak výrobce rozhodne;
 - b) v každém novém vozidle založeném na typu uvedeném v písmenu a);
 - c) v každém typu vozidla schváleném dne 1. července 2019 nebo po tomto datu;
 - d) v každém novém vozidle založeném na typu uvedeném v písmenu c);
 - e) v každém novém vozidle dne 1. července 2021 nebo po tomto datu.

ODDÍL II

II.1 Činnost systému

Pokud je systém AVAS instalován na vozidle, musí splňovat požadavky uvedené v bodech II.2 a II.3.

II.2 Provozní podmínky

a) Způsob vydávání zvuku

Systém AVAS musí automaticky vydávat zvuk při minimálním rozsahu rychlosti vozidla od nastartování do zhruba 20 km/h a při zpětném chodu. Pokud je vozidlo vybavené spalovacím motorem, který je v chodu při výše uvedeném rychlostním rozpětí vozidla, nevydává systém AVAS žádný zvuk.

U vozidel vybavených výstražným zařízením v případě zpětného chodu nemusí systém AVAS při zpětném chodu vydávat žádný zvuk.

b) Tlačítko

Systém AVAS musí být vybaven tlačítkem, které umožňuje jeho zapnutí a vypnutí a je snadno dosažitelné pro řidiče vozidla. Po opětovném nastartování vozidla se systém AVAS musí automaticky uvést do stavu „zapnuto“.

c) Ztlumení

Hladina akustického tlaku systému AVAS může být v průběhu jízdy ztlumována.

II.3 Druh a hlasitost zvuku

- a) Zvuk, který vydává systém AVAS, je nepřerušovaný zvuk, který chodce a další účastníky silničního provozu informuje o tom, že je vozidlo v provozu. Zvuk by měl jasně signalizovat chování vozidla a měl by znít podobně, jako zní vozidlo stejné kategorie vybavené spalovacím motorem.
- b) Zvuk vydávaný systémem AVAS musí umožňovat snadné rozpoznání chování vozidla, například pomocí automatické změny hladiny akustického tlaku nebo vlastností v závislosti na aktuální rychlosti vozidla.
- c) Hladina akustického tlaku generovaná systémem AVAS nepřekročí přibližnou hladinu akustického tlaku vozidla kategorie M1 vybaveného spalovacím motorem a provozovaného za stejných podmínek.

ODDÍL III

III.1 Činnost systému

Systém AVAS musí splňovat požadavky stanovené v bodech III.2 až III.6.

III.2 Provozní podmínky

a) Způsob vydávání zvuku

Systém AVAS musí automaticky vydávat zvuk při minimálním rozsahu rychlosti vozidla od nastartování do zhruba 20 km/h a při zpětném chodu. Pokud je vozidlo vybavené spalovacím motorem, který je v chodu při uvedeném rychlostním rozpětí vozidla, nevydává systém AVAS žádný zvuk.

Vozidla s celkovými hladinami akustického tlaku splňující požadavky uvedené v bodě 6.2.8 předpisu EHK OSN č. 138 ⁽¹⁾ s přípustnou odchylkou +3 dB(A) nemusí být vybavena systémem AVAS. Požadavky stanovené v bodě 6.2.8 předpisu EHK OSN č. 138 pro třetinooktávová pásma a požadavky stanovené v bodě 6.2.3 předpisu EHK OSN č. 138 pro změnu frekvence podle definice v bodě 2.4 téhož předpisu EHK OSN (dále jen „změna frekvence“) se na uvedená vozidla nevztahují.

U vozidel vybavených výstražným zařízením v případě zpětného chodu nemusí systém AVAS při zpětném chodu vydávat žádný zvuk pod podmínkou, že zvuk vydávaný výstražným zařízením při zpětném chodu splňuje požadavky stanovené v bodě 6.2 druhém pododstavci a v bodě 6.2.2 předpisu EHK OSN č. 138.

Zvuk vydávaný typem vozidla předloženým ke schválení se měří v souladu s metodami stanovenými v příloze 3 a v bodech 6.2.1.3 a 6.2.2.2 předpisu EHK OSN č. 138.

b) Tlačítko

Systém AVAS může být vybaven mechanismem umožňujícím řidiči zastavit provoz systému AVAS („funkce pozastavení“), který umožňuje jeho zapnutí a vypnutí a je snadno dosažitelný pro řidiče vozidla. Je-li nainstalována funkce pozastavení, při nastartování vozidla je systém AVAS automaticky zapnutý.

Kromě toho funkce pozastavení musí splňovat požadavky stanovené v bodě 6.2.6 předpisu EHK OSN č. 138.

c) Ztlumení

Hladina akustického tlaku systému AVAS může být v průběhu jízdy ztlumována. V těchto případech musí hladina akustického tlaku systému AVAS splňovat požadavky stanovené v bodě 6.2.8 předpisu EHK OSN č. 138.

III.3 Druh a hlasitost zvuku

- a) Zvuk, který vydává systém AVAS, je nepřerušovaný zvuk, který chodce a další účastníky silničního provozu informuje o tom, že je vozidlo v provozu. Zvuk musí umožňovat snadné rozpoznání chování vozidla, například pomocí automatické změny hladiny akustického tlaku nebo vlastností v závislosti na aktuální rychlosti vozidla. Zvuk musí znít podobně, jako zní vozidlo stejné kategorie vybavené spalovacím motorem.

Použijí se tato pravidla:

- i) je-li vydávaný při pohybu vozidla, musí zvuk systému AVAS splňovat požadavky stanovené v bodech 6.2.1.1, 6.2.1.2, 6.2.1.3, 6.2.2.1, 6.2.2.2 nebo případně 6.2.3 předpisu EHK OSN č. 138;
- ii) pokud vozidlo stojí, může vydávat zvuk, jak je uvedeno v bodě 6.2.4 předpisu EHK OSN č. 138.
- b) Výrobce vozidla může dát řidiči na výběr z různých zvuků, které splňují požadavky stanovené v bodě 6.2.5 předpisu EHK OSN č. 138.
- c) Hladina akustického tlaku generovaná systémem AVAS nesmí překročit přibližnou hladinu akustického tlaku vozidla kategorie M₁ vybaveného spalovacím motorem a provozovaného za stejných podmínek. Kromě toho se uplatňují požadavky uvedené v bodě 6.2.7 předpisu EHK OSN č. 138.
- d) Celková hladina akustického tlaku vydávaného vozidlem splňujícím ustanovení bodu 2 písm. a) druhého pododstavce nesmí překročit přibližnou hladinu akustického tlaku vozidla kategorie M₁ vybaveného spalovacím motorem a provozovaného za stejných podmínek.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 9, 13.1.2017, s. 33.

III.4 Požadavky na zkušební dráhu

Do 30. června 2019 lze pro kontrolu shody zkušební dráhy podle bodu 2.1.2 přílohy 3 předpisu EHK OSN č. 138 používat místo normy ISO 10844:2014 normu ISO 10844:1994.

III.5 Certifikát schválení typu

Výrobce vozidla jako přílohu k certifikátu EU schválení typu přiloží jakýkoli z těchto dokumentů:

- a) oznámení uvedené v bodě 5.3 předpisu EHK OSN č. 138 v souladu se vzorem stanoveným v příloze 1 uvedeného předpisu;
- b) výsledky zkoušek hladin akustického tlaku systému AVAS naměřených v souladu s tímto nařízením.

III.6 Označení

Veškeré komponenty systému AVAS musí být označeny:

- a) výrobní nebo obchodní značkou výrobce;
- b) určeným identifikačním číslem.

Označení musí být nesmazatelná a zřetelně čitelná.“

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1577**ze dne 5. září 2017,****kterým se schvaluje změna specifikace názvu zapsaného do rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení, která není menšího rozsahu (Acciughe sotto sale del mar Ligure (CHZO))**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména na čl. 52 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 53 odst. 1 prvním pododstavcem nařízení (EU) č. 1151/2012 přezkoumala Komise žádost Itálie o schválení změny specifikace chráněného zeměpisného označení „Acciughe sotto sale del mar Ligure“ zapsaného do rejstříku podle nařízení Komise (ES) č. 776/2008 ⁽²⁾.
- (2) Jelikož daná změna není menšího rozsahu ve smyslu čl. 53 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012, zveřejnila Komise žádost o změnu podle čl. 50 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽³⁾.
- (3) Jelikož Komisi nebylo předloženo žádné prohlášení o námitce podle článku 51 nařízení (EU) č. 1151/2012, musí být změna specifikace schválena,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1Změna specifikace zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* týkající se názvu „Acciughe sotto sale del mar Ligure“ (CHZO) se schvaluje.**Článek 2**Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. září 2017.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Phil HOGAN
člen Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 776/2008 ze dne 4. srpna 2008 o zápisu určitých názvů do Rejstříku chráněných označení původu a chráněných zeměpisných označení (Acciughe sotto sale del Mar Ligure (CHZO), Brussels grondwitloof (CHZO), Œufs de Loué (CHZO)) (Úř. věst. L 207, 5.8.2008, s. 7).⁽³⁾ Úř. věst. C 146, 11.5.2017, s. 10.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1578**ze dne 18. září 2017,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních ⁽¹⁾ (dále jen „zmocňovací nařízení WTO“), a zejména na články 1 a 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. PLATNÁ OPATŘENÍ

- (1) Prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 uložila Rada konečné antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (dále jen „konečné nařízení“) ⁽²⁾.

2. ZPRÁVY PŘIJATÉ ORGÁNEM WTO PRO ŘEŠENÍ SPORŮ

- (2) Dne 26. října 2016 přijal Orgán Světové obchodní organizace (WTO) pro řešení sporů zprávu Odvolacího orgánu ⁽³⁾ a zprávu skupiny odborníků ⁽⁴⁾ ve znění zprávy Odvolacího orgánu (dále jen „zprávy“) ve sporu „Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny“ (WT/DS473/15). Orgán pro řešení sporů uvedl, že zprávu skupiny odborníků je nutno posoudit ve spojení se zprávou Odvolacího orgánu. Ve zprávě Odvolacího orgánu bylo mimo jiné zjištěno, že Evropská unie jednala v rozporu s:

- článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody WTO, jelikož nevypočetla výrobní náklady výrobku, který je předmětem šetření, na základě záznamů vedených výrobcí,
- článkem 2.2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 písm. b) bodem ii) dohody GATT 1994, jelikož při početním určení běžné hodnoty bionafty nepoužila výrobní náklady v Argentině, a
- článkem 9.3 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 2 dohody GATT 1994, jelikož uložila antidumpingové clo vyšší než dumpingové rozpětí, které mělo být stanoveno podle článku 2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 dohody GATT 1994.

- (3) Ve zprávě skupiny odborníků bylo mimo jiné zjištěno, že EU jednala v rozporu s:

- články 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody při přezkumu účinků dumpingového dovozu na domácí výrobní odvětví, pokud jde o výrobní kapacitu a využití kapacity.

- (4) Odvolací orgán doporučil, aby Orgán pro řešení sporů Evropskou unií požádal o uvedení jejích opatření do souladu s antidumpingovou dohodou a dohodou GATT 1994.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.2015, s. 6.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (Úř. věst. L 315, 26.11.2013, s. 2).

⁽³⁾ WT/DS473/AB/R a WT/DS473/AB/R/Add.1.

⁽⁴⁾ WT/DS473/R a WT/DS473/R/Add.1.

3. POSTUP

- (5) Dne 20. prosince 2016 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) v souladu s čl. 1 odst. 3 zmocňovacího nařízení WTO přezkum (dále jen „přezkum“) zveřejněním oznámení ⁽¹⁾ v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „oznámení o zahájení přezkumu“). Komise vyrozuměla o přezkumu a o způsobu, jakým hodlá zohlednit zjištění uvedená ve zprávách, zúčastněné strany v šetření, jež vedlo k přijetí prováděcího nařízení (EU) č. 1194/2013 (dále jen „původní šetření“).
- (6) Zúčastněné strany měly možnost se k zahájení přezkumného šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.
- (7) Komise zaslala Evropské radě pro bionaftu (EBB) dotazník týkající se údajů o výrobě a výrobní kapacitě výrobního odvětví Unie a následně provedla v jejích prostorách inspekci na místě.

4. DOTČENÝ VÝROBEK

- (8) Dotčeným výrobkem jsou monoalkylestery mastných kyselin a/nebo parafrinovaný plynový olej ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, buď v čisté formě, nebo obsažené ve směsi, pocházející z Argentiny a Indonésie, v současnosti kódů ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 a ex 3826 00 90 (dále jen „dotčený výrobek“ běžně označovaný jako „bionafta“).
- (9) Zprávy nemají vliv na zjištění uvedená v 16. až 27. bodě odůvodnění konečného nařízení, které se týkají dotčeného výrobku a obdobného výrobku.

5. REVIDOVANÁ ZJIŠTĚNÍ OHLEDNĚ DUMPINGU NA ZÁKLADĚ ZPRÁV

- (10) Jak bylo uvedeno v oznámení o zahájení přezkumu, Komise posoudila znovu konečná zjištění v rámci původního šetření, přičemž zohlednila doporučení a rozhodnutí přijatá Orgánem pro řešení sporů. Toto nové posouzení se zakládalo na informacích získaných v původním šetření a na údajích, které byly od zúčastněných stran obdrženy po zveřejnění oznámení o zahájení přezkumu.
- (11) Původní šetření ohledně dumpingu a újmy zahrnovalo období od 1. července 2011 do 30. června 2012 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“). Pokud jde o ukazatele důležité pro posouzení újmy, byly analyzovány údaje týkající se období od 1. ledna 2009 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).
- (12) Toto nařízení má napravit aspekty konečného nařízení, které jsou v rozporu s pravidly WTO, a uvést je do souladu se zprávami.

5.1. Zařazení Indonésie

- (13) V oznámení o zahájení přezkumu odkázala Komise na antidumpingová opatření, která byla tímž konečným nařízením uložena na dovoz bionafty z Indonésie. Tato opatření jsou v současnosti předmětem probíhajícího sporu v rámci WTO iniciovaného Indonésií proti Unii ⁽²⁾ (dále jen „opatření EU týkající se Indonésie“). V rámci tohoto sporu vznesla Indonésie v podstatě stejné argumenty, jakými se zabývaly zprávy. Jelikož se zdá, že právní výklady Odvolacího orgánu uvedené ve zprávách jsou relevantní také pro šetření týkající se Indonésie, považovala Komise za vhodné, aby v rámci současného přezkumu prováděného podle čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO byla přezkoumána i antidumpingová opatření uložena na dovoz bionafty z Indonésie, zejména vzhledem ke zjištění, že konečné nařízení je v rozporu s článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody.
- (14) Ve 12. až 20. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu uvádí Komise svou předběžnou analýzu výkladu Odvolacího orgánu, pokud jde o použití článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody na šetření Indonésie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 476, 20.12.2016, s. 3. Oznámení o zahájení přezkumu týkajícího se platných antidumpingových opatření uložených na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie v návaznosti na doporučení a rozhodnutí přijatá Orgánem Světové obchodní organizace pro řešení sporů ve sporu EU – antidumpingová opatření uložena na bionaftu (DS473), 2016/C 476/04.

⁽²⁾ Evropská unie – antidumpingová opatření uložena na bionaftu z Indonésie, DS480.

- (15) Po poskytnutí informací předložily zúčastněné strany připomínky, v nichž zpochybnilly analýzu Komise, mimo jiné použitelnost výkladu Odvolacího orgánu, a rovněž pravomoc Komise jednat v případě tohoto výkladu z úřední moci podle zmocňovacího nařízení WTO.
- (16) Jelikož uvedená analýza vyžaduje více času, rozhodla se Komise, že v této fázi přezkum týkající se Indonésie neukončí, ale bude pokračovat ve své analýze s ohledem na poskytnuté připomínky. Přezkum zahájený podle čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO tedy stále probíhá a, pokud jde o Indonésii, zůstává otevřený. Všechny zúčastněné strany o tom byly informovány prostřednictvím revidovaného informačního dokumentu ze dne 31. července 2017 a byla jim poskytnuta příležitost vyjádřit se.
- (17) Indonéská vláda tvrdila, že Komise porušila obecné zásady práva Evropské unie, jelikož nejprve zveřejnila svůj záměr změnit konečné nařízení s ohledem na Indonésii, a poté tento záměr změnila, aby mohla pokračovat v šetření týkajícím se Indonésie.
- (18) Za prvé se indonéská vláda domnívá, že důsledkem je nerovné a diskriminační zacházení s indonéskými výrobci ve srovnání s argentinskými vyvážejícími výrobci, jelikož Komise údajně uznala (jak je uvedeno v oznámení o zahájení přezkumu), že indonéský dovoz bionafty je v podobné situaci jako argentinský dovoz. Pokud bude přezkum týkající se Indonésie odložen, indonéští vyvážející výrobci budou ve srovnání s argentinskými vývozci významně znevýhodněni.
- (19) Za druhé, vzhledem k tomu, že Komise přezkum zahájila s ohledem na indonéský i argentinský dovoz bionafty, mohli indonéští vývozci rozumně a legitimně očekávat, že přezkum týkající se Indonésie bude ukončen ve stejnou dobu jako v případě Argentiny. V tomto očekávání byli ještě utvrzeni prvním informačním dokumentem, v němž Komise navrhla změnit i konečné nařízení s ohledem na Indonésii. Změnou svého postoje prostřednictvím poskytnutí revidovaných informací proto Komise údajně porušila zásadu legitimního očekávání.
- (20) Za třetí indonéská vláda namítala, že Komise porušila zásadu dobré víry, jelikož z přezkumu vyloučila indonéský dovoz v pokročilé fázi řízení, i když jej během celého šetření do přezkumu zahrnovala.
- (21) V úvodu Komise připomněla, že Orgán WTO pro řešení sporů již dospěl ke konečným zjištěním ohledně opatření EU proti dovozu bionafty z Argentiny, zatímco spor týkající se antidumpingových opatření uložených na dovoz bionafty z Indonésie uvedený orgán stále ještě řeší. Posledně uvedená opatření se tedy považují za nesporné opatření ve smyslu čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO. To je doloženo mimo jiné použitím výrazu „zpráva“ v čl. 1 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO k popisu sporného opatření, kterým se Orgán WTO pro řešení sporů zabýval a o němž rozhodoval.
- (22) Komise rovněž připomněla, že podle práva Evropské unie zakazují pojmy „rovné zacházení“ a „nediskriminace“ zacházet se srovnatelnými situacemi odlišně nebo s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno⁽¹⁾. Pro účely provedení zpráv WTO se indonéští a argentinští vyvážející výrobci objektivně nenacházejí ve stejné situaci: k tomuto provedení ve vztahu k šetření dumpingu působícího újmu u dotčeného výrobku z Argentiny došlo podle čl. 1 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO a ukončuje se tímto nařízením, zatímco k provedení ve vztahu k šetření těchto praktik u Indonésie došlo podle čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO a zůstává ještě otevřené. K situaci představující diskriminaci může dojít pouze tehdy, pokud existuje rozdílné právní zacházení se subjekty nacházejícími se ve stejné situaci.
- (23) Avšak vzhledem k tomu, že přezkum provádění zjištění Orgánu WTO pro řešení sporů s ohledem na Argentinu a Indonésii byl zahájen s odlišným právním základem, dokončení přezkumu šetření dumpingu působícího újmu u Argentiny před přezkumem šetření dumpingu působícího újmu u Indonésie nemá za následek odlišné zacházení se srovnatelnou situací. Subjekty se totiž nacházejí v odlišných situacích.

⁽¹⁾ Viz například stanovisko generálního advokáta Jacobse ze dne 29. dubna 2004 ve věci C-422/02 P *Europe Chemi-Con (Deutschland) v. Rada*, ECLI:EU:C:2004:277, bod 36.

- (24) Na rozdíl od argumentů indonéské vlády proto nedochází k žádnému porušení zásady „rovného zacházení“ nebo „nediskriminace“ ve smyslu práva Evropské unie. Použitím benevolentních výrazů („může“ a „považuje-li to za vhodné“) v čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO svěřili zákonodárci EU v každém případě Komisi významnou rozhodovací pravomoc ohledně toho, zda provést doporučení WTO s ohledem na nesporné opatření, či nikoli.
- (25) Jak je uvedeno v 16. bodě odůvodnění, Komise poté, co analyzovala připomínky obdržené v návaznosti na poskytnutí informací, považovala za vhodné neukončit v této fázi přezkumné šetření, pokud jde o Indonésii, ale pokračovat v posuzování použitelnosti uvedených zjištění i na Indonésii ve světle obdržených připomínek.
- (26) Kromě toho nemůže Komise přijmout argument, že informační dokument vzbuzuje legitimní očekávání, pokud jde o konečný závěr šetření. Účelem poskytnutí informací je naopak uvědomit zúčastněné strany o předběžných zjištěních Komise a poskytnout jim možnost účinně uplatnit jejich práva na obhajobu. Samotnou podstatou poskytnutí informací je, aby Komise zohlednila argumenty a skutečnosti předložené zúčastněnými stranami.
- (27) Z tohoto důvodu bylo v průvodním dopise zaslaném všem zúčastněným stranám výslovně uvedeno, že „tímto poskytnutím informací není dotčeno jakékoli následné rozhodnutí, které Komise může přijmout, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, budou tyto skutečnosti a úvahy vaší společnosti sděleny, jakmile to bude možné“. V tomto konkrétním případě vedla tato situace Komisi k postoji, že potřebuje více času pro posouzení použitelnosti zjištění Orgánu WTO pro řešení sporů, pokud jde o Indonésii. Toto rozhodnutí má přípravnou povahu a nemusí nutně ovlivnit konečný závěr Komise. Totéž rozhodnutí představuje navíc výkon široké rozhodovací pravomoci Komise při provádění přezkumů zahájených podle zmocňovacího nařízení WTO, které spadají do sféry společné obchodní politiky.
- (28) V tomto kontextu se zúčastněná strana nemůže dovolávat ochrany legitimního očekávání dříve, než Komise ukončí daný přezkum, pokud se Komise rozhodne jednat v rámci pravomocí, které jí svěřil zákonodárce Unie ⁽¹⁾. Tento argument proto musel být rovněž odmítnut.
- (29) Kromě toho nelze vyvozovat žádnou absenci dobré víry ze skutečnosti, že tato změna nastala až po původním sdělení předběžného stanoviska Komise, a indonéská vláda rovněž nepředložila v tomto smyslu žádné důkazy. Komise v dobré víře uskutečnila všechny kroky přezkumného šetření a plně přitom respektovala procesní práva všech zúčastněných stran.
- (30) Komise proto zamítla tvrzení, že porušila základní zásady práva EU tím, že uplatnila svou rozhodovací pravomoc a nezměnila v této fázi přezkumu antidumpingová opatření, pokud jde o Indonésii, a plně přitom respektovala procesní práva všech zúčastněných stran.
- (31) Po poskytnutí revidovaných informací jeden vyvážející výrobce z Indonésie (společnost Wilmar) zpochybnil názor Komise, že ukončení jejího přezkumu s ohledem na Indonésii vyžaduje více času, jelikož zjištění uvedená ve zprávách WTO jsou jasná. Tvrdil rovněž, že opatření týkající se Indonésie by měla být změněna. Podle jeho názoru je Komise podle zmocňovacího nařízení WTO oprávněna změnit nesporné opatření, a její pravomoc jednat z úřední moci proto nelze zpochybnit. Společnost Wilmar kromě toho tvrdila, že kdyby byla odložena zjištění Komise týkající se Indonésie, měla by být odložena rovněž zjištění týkající se Argentiny. Z hlediska této společnosti existují v řízení ve WTO týkajícím se Indonésie nevyřešené právní otázky, které by mohly být významné a použitelné i pro opatření týkající se dovozu bionafty z Argentiny, zejména pokud jde o ziskové rozpětí.
- (32) Komise souhlasila se společností Wilmar v tom, že je podle čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO v zásadě oprávněna činit zjištění s ohledem na nesporné opatření. Avšak, jak je vysvětleno v 16. bodě odůvodnění, Komise poté, co vyhodnotila obdržené připomínky, nepovažovala v této fázi za vhodné ukončit přezkumné šetření, pokud jde o Indonésii, legitimním uplatněním své rozhodovací pravomoci stanovené v čl. 2 odst. 1 zmocňovacího nařízení WTO.

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 7. května 1991 ve věci C-69/89 *Nakajima All Precision v. Rada*, ECLI:EU:C:1991:186, bod 120. Viz rovněž nedávné stanovisko generálního advokáta Campos Sánchez-Bordony ze dne 20. července 2017 ve věci C-256/16 *Deichmann*, ECLI:EU:C:2017:580, bod 49.

- (33) Pokud jde o tvrzení společnosti Wilmar, že by měla být odložena i zjištění týkající se Argentiny, Komise připomněla, že zprávy WTO potvrdily metodiku pro určení ziskového rozpětí, jež byla použita v konečném nařízení. Otázka projednávaná v probíhajícím případě týkající se Indonésie nebyla vznesena v souvislosti s Argentinou. Unie a Argentina se tak či onak dohodly na rozumném harmonogramu pro provedení zjištění vyplývajících ze zpráv a tento harmonogram by měl být dodržen.

5.2. Určení běžné hodnoty a výpočet dumpingových rozpětí

- (34) Tento oddíl obsahuje přehodnocená zjištění původního šetření s ohledem na doporučení a rozhodnutí uvedená ve zprávách, že Unie jednala v rozporu s:
- článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody, jelikož nevypočetla výrobní náklady výrobku, který je předmětem šetření, na základě záznamů vedených výrobcí, a
 - článkem 2.2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 písm. b) bodem ii) dohody GATT 1994, jelikož při početním určování běžné hodnoty bionafty nepoužila výrobní náklady v Argentině,
 - respektive článkem 9.3 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 2 dohody GATT 1994, jelikož uložila antidumpingové clo vyšší než dumpingové rozpětí, které mělo být stanoveno podle článku 2 antidumpingové dohody a čl. VI odst. 1 dohody GATT 1994.
- (35) Jak je uvedeno v 28. bodě odůvodnění konečného nařízení, Komise rozhodla, že je nutno běžnou hodnotu zjistit početně, jelikož se prodej na domácím trhu nepovažoval za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku. Toto zjištění nebylo zpochybněno a je i nadále platné.
- (36) V 29. až 34. bodě odůvodnění konečného nařízení Komise zjistila, že rozdílné vývozní daně, které Argentina uložila na hlavní surovinové vstupy (sójový olej a sójové boby v Argentině) a na konečný výrobek (bionaftu), snížily ceny na domácím trhu v Argentině, a to by tudíž mělo být při výpočtu běžné hodnoty vzato v úvahu.
- (37) Při výpočtu běžné hodnoty proto Komise nahradila náklady na hlavní suroviny uvedené v záznamech vyvážejících výrobců referenčními cenami zveřejněnými příslušnými orgány dotčených zemí.
- (38) V původním šetření založila Komise své závěry dále na výkladu, že článek 2.2.1.1 antidumpingové dohody vyšetřujícímu orgánu umožňuje nepoužít záznamy vyvážejících výrobců, pokud zjistí, že buď i) nejsou v souladu s obecně uznávanými účetními postupy, nebo ii) přiměřeně neodrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem šetřeného výrobku (42. bod odůvodnění konečného nařízení).
- (39) Skupina odborníků i Odvolací orgán zastávaly názor, že zjištění Komise, že ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině byly kvůli argentinskému systému vývozních daní nižší než mezinárodní ceny, nebylo samo o sobě dostatečným základem pro vyvození závěru, že účetní záznamy výrobců neodrážejí přiměřeně náklady na sójové boby spojené s výrobou a prodejem bionafty, nebo pro nezohlednění příslušných nákladů v těchto záznamech při výpočtu běžné hodnoty bionafty.
- (40) V návaznosti na zprávy Komise běžnou hodnotu pro vyvážející výrobce v Argentině přepočítala. Metodika, která byla při tomto přepočtu použita, byla stejná jako metodika, jež byla pro Argentinu vysvětlena v 40. až 49. bodě odůvodnění nařízení Komise (EU) č. 490/2013 ⁽¹⁾.
- (41) Z důvodů uvedených v 45. bodě odůvodnění prozatímního nařízení nebyl prodej na domácím trhu považován za prodej uskutečněný v běžném obchodním styku a běžná hodnota obdobného výrobku byla určena v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení. Přitom se postupovalo tak, že se k upraveným výrobním nákladům během období šetření přičetly vzniklé prodejní, správní a režijní náklady a přiměřené ziskové rozpětí.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 490/2013 ze dne 27. května 2013, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie (dále jen „prozatímní nařízení“) (Úř. věst. L 141, 28.5.2013, s. 6).

- (42) Jak je uvedeno v 46. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise dospěla k názoru, že zisk nebylo možné založit na skutečných údajích o společnostech v Argentině, které byly zařazeny do vzorku. Proto byl zisk použitý při výpočtu běžné hodnoty stanoven podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení na základě přiměřeného zisku, kterého by mohlo dosáhnout mladé a inovativní výrobní odvětví tohoto typu náročné na kapitál za běžných podmínek hospodářské soutěže na svobodném a otevřeném trhu, tj. 15 % na základě obrátu.
- (43) V řadě podání předložených v rámci tohoto přezkumu EBB uvedla, že zprávy připouštějí, aby Komise provedla při výpočtu běžné hodnoty úpravu nákladů na suroviny, je-li to náležitě odůvodněno. EBB uvedla, že by vzhledem k výraznému dopadu mechanismu rozdílné vývozní daně na trh Unie a různým právním možnostem zvažovaným v těchto zprávách jako základ pro takovouto úpravu měla opatření proti Argentině zůstat zachována v současné výši, ačkoliv na základě jiného odůvodnění.
- (44) EBB poukázala zejména na tvrzení ve zprávě Odvolacího orgánu, že „zjištění orgánů EU, že ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině byly kvůli argentinskému systému vývozních daní nižší než mezinárodní ceny, nebylo samo o sobě dostatečným základem pro vyvození závěru, že účetní záznamy výrobců neodrážejí přiměřené náklady na sójové boby“ (bod 6.55 zprávy Odvolacího orgánu), a tvrdila, že zprávy WTO ponechávají možnost nevzít náklady na suroviny v úvahu a tyto náklady upravit, je-li zjištěno, že nejsou spolehlivé.
- (45) Podle EBB narušuje systém rozdílné vývozní daně trh se surovinami, jelikož běžné podmínky nabídky a poptávky již nejsou rozhodujícími činiteli transakce, a ve skutečnosti vede k převodu hodnoty z producentů surovin na výrobce bionafty, který nemá z hlediska trhu opodstatnění. To se podle EBB podobá případům transakcí, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, a/nebo „jiným praktikám“, které mohly mít vliv na spolehlivost nákladů v záznamech vyvážejícího výrobce a které představují oprávněné důvody pro nezohlednění těchto nákladů, ačkoli byly skutečně vynaloženy.
- (46) Na podporu svého tvrzení, že systém rozdílné vývozní daně narušuje trh se surovinami, vychází EBB zejména z analýzy, kterou provedli její vlastní odborníci, a ze studie s názvem „Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products“ (dále jen „Heffleyova studie“), kterou zadali, jež údajně prokazují, že systém rozdílné vývozní daně uměle a značně snižuje ceny dotyčné suroviny na domácím trhu, a tyto ceny nejsou tudíž spolehlivé.
- (47) Heffleyova studie shromažďovala v letech 2010–2016 v Argentině a Spojených státech údaje o nákladech na výrobu bionafty v těchto dvou zemích. Poskytla rovněž konkrétní analýzu trhu pro období od října 2011 do září 2012. V rámci této studie bylo zjištěno, že výrobní náklady u bionafty ze sójových bobů v Argentině byly nižší než výrobní náklady u téhož výrobku ve Spojených státech. Tento rozdíl ve výši 27 % byl podle studie „způsoben výlučně rozdílnou vývozní daní“.
- (48) Ve druhé fázi srovnávala studie vývozní cenu bionafty ze sójových bobů z Argentiny (bez uvedení místa určení) s průměrnou tržní cenou za tentýž výrobek ve Spojených státech. Průměrná argentinská vývozní cena ve výši 875 USD/MT byla nižší než cena na domácím trhu v USA, která činila 1 198 USD/MT. Tím by vznikla silná motivace pro dovoz argentinské bionafty. Studie dospěla k závěru, že toto narušení „přímo vyplývá“ z rozdílné vývozní daně.
- (49) EBB rovněž zdůraznila, že náprava takovýchto narušení je jednoznačně v souladu s logikou antidumpingového řízení. EBB uvedla, že by se tato narušení měla napravit provedením vhodných úprav nákladů, zejména nákladů na suroviny, tak, aby byly ve výši, v jaké by vznikly, pokud by k narušení nedošlo. Komise by přitom měla údajně znovu zjistit, jaké by byly skutečné náklady na výrobu a prodej příslušného výrobku na trhu vývozce za obvyklých tržních podmínek.
- (50) Řada výrobců bionafty zpochybnila návrh EBB, aby Komise nezohlednila zaznamenané náklady na suroviny na základě toho, že systém rozdílné vývozní daně má za následek nespolehlivost těchto nákladů. Tito výrobci zopakovali, že skupina odborníků a Odvolací orgán výslovně zamítly tvrzení, že samotný systém rozdílné vývozní daně může představovat základ pro nezohlednění zaznamenaných nákladů, a že vyšetřující orgán nemůže každopádně zaznamenané náklady odmítnout, pokud záznamy odrážejí přesně a věrně skutečně vynaložené náklady.

- (51) Komise uznala, že Odvolací orgán nevyločil možnost, že vyšetřující orgán může za určitých okolností nepoužít zaznamenané náklady, pokud šetření prokáže, že náklady byly například nadhodnoceny nebo podhodnoceny nebo že spolehlivost zaznamenaných nákladů ovlivnily transakce, které se neuskutečnily za obvyklých podmínek, či jiné praktiky (bod 6.41 zprávy Odvolacího orgánu).
- (52) Odvolací orgán však rovněž uvedl, že argentinský systém vývozních daní nepředstavuje sám o sobě dostatečný základ pro vyvození závěru, že účetní záznamy výrobců neodrážejí přiměřeně náklady na suroviny spojené s výrobou a prodejem bionafty, nebo pro nezohlednění příslušných nákladů v těchto záznamech při výpočtu běžné hodnoty bionafty (bod 6.55 zprávy Odvolacího orgánu).
- (53) Tvzení EBB vycházejí z předpokladu, že údajně zkreslující vliv systému rozdílné vývozní daně znamená, že náklady na dotyčnou surovinu nejsou spolehlivé, a proto by se neměly zohlednit. EBB tvrdí, že ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině jsou nižší než mezinárodní ceny kvůli argentinskému systému vývozních daní. Přijetí tohoto tvrzení by však znamenalo, že se (v rozporu se zjištěními Odvolacího orgánu) připouští, že samotný systém rozdílné vývozní daně má za následek to, že by skutečně vynaložené náklady vykázané v záznamech společnosti neměly být zohledněny jen z toho důvodu, že jsou nižší než mezinárodní ceny. Komise v této souvislosti dále připomíná, že původní šetření potvrdilo, že skutečné náklady na suroviny se přiměřeně a věrně odrážejí v záznamech společností.
- (54) Komise proto zamítla tvrzení EBB, jelikož uznání tohoto tvrzení by nebylo v souladu se zjištěními uvedenými ve zprávách.
- (55) Za účelem uvedení opatření do souladu se zprávami a pravidly WTO proto Komise považovala za nutné vypočítat běžnou hodnotu na základě skutečně vzniklých nákladů, jak se odrážejí v příslušných záznamech společností.
- (56) Po poskytnutí informací EBB zopakovala, že rozhodnutí WTO umožnilo Komisi použít v této věci úpravu nákladů. Tvrdila, že si Komise rozhodnutí WTO a argument EBB vyložila nesprávně.
- (57) Podle názoru EBB ignorovala Komise tvrzení uvedená ve zprávách, že „ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině jsou nižší než mezinárodní ceny kvůli argentinskému systému vývozních daní“. EBB tvrdila, že se v rozhodnutí neuvádí (jak tvrdí Komise), že zkreslující vliv rozdílné vývozní daně by sám o sobě nebyl dostatečným důvodem pro provedení úpravy nákladů.
- (58) EBB znovu zopakovala a zdůraznila, že skutečnost, že ceny na domácím trhu nebyly spolehlivé kvůli rozdílné vývozní dani, představuje dostatečný základ pro vyvození závěru, že záznamy výrobců přiměřeně neodrážejí náklady na sójové boby spojené s výrobou a prodejem bionafty. Nedostatečná spolehlivost cen na domácím trhu umožnila nevzít v úvahu zaznamenané náklady a EBB poskytla Komisi veškeré informace nezbytné k úpravě nákladů.
- (59) EBB trvala na tom, že skupina odborníků a Odvolací orgán rozhodly, že vyšetřovací orgány mají možnost posoudit spolehlivost nákladů uvedených v záznamech výrobců/vývozců, a zejména to, zda byly zachyceny všechny vzniklé náklady, zda byly vzniklé náklady nadhodnoceny nebo podhodnoceny a zda měly na spolehlivost vykázaných nákladů vliv transakce, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, nebo jiné praktiky. Podle EBB byl účinek systému rozdílné vývozní daně podobný transakcím, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, a/nebo v podstatě představoval jinou praktiku, jež mohla ovlivnit „spolehlivost vykázaných nákladů“⁽¹⁾.
- (60) Komise toto tvrzení znovu posoudila, rovněž s ohledem na slyšení, jež se konalo u úředníka pro slyšení dne 20. července 2017. Komise v 51. až 55. bodě odůvodnění uvedla, že skutečně vzniklé náklady na suroviny se přiměřeně a věrně odrážejí v záznamech argentinských společností a že dříve provedená úprava nákladů byla shledána neslučitelnou se závazky EU v rámci WTO.

⁽¹⁾ Zpráva skupiny odborníků, EU – bionafta, bod 7.242, pozn. 400; zpráva Odvolacího orgánu, EU – bionafta, bod 6.41.

- (61) Komise nesdílí výklad EBB ohledně zjištění, k nimž dospěla skupina odborníků a Odvolací orgán. Například poznámka pod čarou č. 400 ve zprávě skupiny odborníků je detailnější, než jak naznačuje podání EBB. Skupina odborníků dospěla k závěru, že „prověřování záznamů, které vyplývá z pojmu“ přiměřeně odráží „uvedeného v článku 2.2.1.1, nezahrnuje prověřování“ přiměřenosti „samotných vykazovaných nákladů, jestliže bylo zjištěno, že skutečné náklady zanesené v záznamech výrobce nebo vývozce jsou jinak v přijatelných mezích správné a spolehlivé“.
- (62) Nicméně tvrzením, že účinek systému rozdílné vývozní daně byl podobný transakcím, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, a/nebo v podstatě představoval jinou praktiku, naznačila EBB přesně směr pro takovou kontrolu přiměřenosti těchto vykázaných nákladů.
- (63) Kromě toho účinek systém rozdílné vývozní daně nebyl i) ani podobný transakcím, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, ii) ani v podstatě nepředstavoval „jinou praktiku“, jež mohla ovlivnit spolehlivost nákladů v záznamech vyvážejícího výrobce. Bez ohledu na přesný rozsah těchto pojmů skupina odborníků a Odvolací orgán výslovně odmítly základní argumenty Komise, že narušení cen způsobené argentinským systémem vývozních daní bylo samo o sobě dostatečným důvodem pro zamítnutí nákladů v záznamech vyvážejícího výrobce ⁽¹⁾.
- (64) Po poskytnutí revidovaných informací trvala EBB na svém stanovisku, že si Komise nesprávně vyložila tvrzení Odvolacího orgánu uvedené v bodě 6.55 zprávy tohoto orgánu a nezohlednila možnost, kterou uvádí bod 6.41 téže zprávy, a sice posoudit spolehlivost zaznamenaných nákladů na suroviny a nepřihlídnout k těmto nákladům, pokud budou shledány nespolehlivými, a poskytla některé doplňující podpůrné argumenty.
- (65) Pokud jde o první tvrzení, EBB argumentovala, že stanovisko Odvolacího orgánu uvedené v bodě 6.55, které zní: „... zjištění orgánů EU, že ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině byly kvůli argentinskému systému vývozních daní nižší než mezinárodní ceny, nebylo samo o sobě dostatečným základem pro vyvození závěru, že účetní záznamy výrobců neodrážejí přiměřeně náklady na sójové boby spojené s výrobou a prodejem bionafty, nebo pro nezohlednění příslušných nákladů v těchto záznamech při výpočtu běžné hodnoty bionafty“, nepředstavuje právní posouzení Odvolacího orgánu, jak tvrdí Komise, ale jedná se pouze o citaci vlastního závěru Komise uvedeného v konečném nařízení. EBB dále tvrdila, že ze slov „nebylo samo o sobě dostatečným základem“ vyplývá, že argentinský systém vývozních daní mohl poskytnout dostatečný základ pro nezohlednění těchto nákladů, avšak Komise neprovedla nezbytnou analýzu. Kromě toho, pokud jde o bod 6.55, Komise rovněž nezohlednila skutečnost, že Odvolací orgán považoval za nezbytné zabývat se i navazujícím problémem s referenční hodnotou. To by nebylo nutné, kdyby Odvolací orgán kategoricky vyloučil, že argentinský systém vývozních daní mohl představovat základ pro úpravu nákladů.
- (66) Komise výklad navrhovaný EBB nepřijala.
- (67) Za prvé, zmíněné stanovisko Odvolacího orgánu uvedené v bodě 6.55 není pouze citací vlastních závěrů Komise. Naopak, toto stanovisko je nedílnou součástí výkladu Odvolacího orgánu, pokud jde o článek 2.2.1.1 antidumpingové dohody, který je uveden v bodě 6.56. Odvolací orgán výslovně souhlasil se skupinou odborníků v tom, že toto ustanovení neposkytuje dostatečný základ pro to, aby Komise mohla vyvodit závěr, že nezohlední zaznamenané náklady argentinských výrobců bionafty, jelikož ceny sójových bobů na domácím trhu v Argentině byly kvůli argentinskému systému vývozních daní nižší než mezinárodní ceny. Odvolací orgán výslovně zopakoval toto normativní zjištění v následujícím bodě 6.56 pod záhlavím „Závěry“.
- (68) Za druhé, z věty „nebylo samo o sobě dostatečným základem“ podle názoru Komise vyplývá, že „pouhá existence systému vývozních daní“ nebyla dostatečným základem pro to, aby bylo možné odůvodnit úpravu cen, jaká byla provedena v původním šetření. Kdyby naopak (jak tvrdí EBB) bylo hlavním důvodem pro zjištění Odvolacího orgánu v tom smyslu, že opatření EU nejsou v souladu s pravidly WTO, nedostatečné zdůvodnění ze strany Komise v původním nařízení, Odvolací orgán by to výslovně uvedl. Avšak ani Odvolací orgán, ani panel odborníků nic takového neprohlásily. Slova „samo o sobě“ byla pravděpodobně použita spíše proto, aby se ozřejmilo, že fungování systému vývozních daní v Argentině nemůže „jako takové“ vést k úpravě nákladů podle článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody, i kdyby jeho účinky způsobující narušení byly jakkoli dobře odůvodněné nebo zdokumentované.

⁽¹⁾ Zpráva Odvolacího orgánu, EU – bionafta, body 6.54–6.55, zpráva skupiny odborníků, EU – bionafta, body 7.248–7.249.

- (69) Za třetí, Komise nesouhlasí se závěrem EBB, že skutečnost, že Odvolací orgán řešil tvrzení týkající se referenčních hodnot v bodech 6.58 až 6.83, je známkou toho, že systém vývozních daní v Argentině mohl být skutečně dostatečným základem pro nezohlednění zaznamenaných nákladů na suroviny. Jak lze usuzovat ze záhlaví, které předchází bodu 6.58, Odvolací orgán v uvedeném bodě řešil jiné tvrzení Argentiny podle článku 2.2 antidumpingové dohody.
- (70) Komise se poté zabývala druhým tvrzením EBB, konkrétně tím, že bod 6.41 zprávy Odvolacího orgánu obsahuje jasný náznak toho, že náklady vykázané v účetních záznamech společnosti lze nezohlednit, pokud vycházejí z praktik, jež ovlivňují spolehlivost vykázaných nákladů. EBB rovněž odkazovala na skutečnost, že skupina odborníků uvedla toto zdůvodnění pouze v poznámce pod čarou, ale Odvolací orgán považoval za nutné zahrnout je do hlavního textu své zprávy. Podle EBB by to naznačovalo, že Odvolací orgán chtěl zmírnit příliš restriktivní výklad článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody a poskytnout jasný signál, že úprava nákladů je v tomto kontextu i nadále možná.
- (71) V bodě 6.41 Odvolací orgán řešil argument EU v tom smyslu, že zpráva skupiny odborníků zjevně naznačovala, že vyšetřující orgán by musel přijmout jakékoli náklady vykázané v účetních záznamech společnosti, pokud přesně odrážejí skutečně vzniklé náklady, „bez ohledu na to, jak nepřiměřené by tyto náklady byly ve srovnání s referenčním indikátorem nebo hodnotou, pokud jsou v souladu s obvyklými tržními podmínkami“. Odvolací orgán tento výklad zamítl a připomněl, že skupina odborníků ve skutečnosti souhlasila s tím, že vyšetřující orgán může zkoumat spolehlivost a přesnost nákladů vykázaných v účetních záznamech výrobců. Vyšetřující orgán proto mohl určit, „zda byly zachyceny všechny vzniklé náklady, zda byly vzniklé náklady nadhodnoceny nebo podhodnoceny a zda měly na spolehlivost vykázaných nákladů vliv transakce, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, nebo jiné praktiky“.
- (72) Komise souhlasila s EBB v tom, že Odvolací orgán uznal rozhodnutí skupiny odborníků v tom smyslu, že vykázané náklady lze vyřadit, pokud vyšetřující orgán zjistí existenci transakcí, jež se neuskutečnily za obvyklých podmínek, nebo jiných praktik, které měly vliv na jejich spolehlivost. Komise rovněž považuje za běžnou věc, že Odvolací orgán řešil argument v hlavním textu svého rozhodnutí, a nikoli v poznámce pod čarou jako v případě skupiny odborníků. Avšak ani skupina odborníků, ani Odvolací orgán nedospěly k žádným zjištěním ani názorům v tom smyslu, že na argentinský systém vývozních daní by se mohla vztahovat tato výjimka pro praxi mající vliv na spolehlivost. Kdyby skupina odborníků nebo Odvolací orgán dospěly k závěru, že argentinský systém vývozních daní by bylo možné považovat za jinou praxi mající vliv na spolehlivost, tento závěr by jasně formulovaly a nedospěly by k zjištění o rozporu opatření EU s pravidly WTO.
- (73) Komise proto trvá na svém výkladu zpráv, a sice že EU nemohla při výpočtu běžné hodnoty bionafty v Argentině nezohlednit skutečně vzniklé a přesně vykázané náklady na základě narušení způsobených pouze existencí argentinského systému vývozních daní.
- (74) Poté se Komise zabývala tvrzeními vznesenými EBB (a po poskytnutí informací též sdružením FEDIOL, které je dodavatelem pro odvětví bionafty v Unii), a sice že Komise by měla hledat alternativní důkazy pro úpravu nákladů, aby potlačila narušující účinky systému vývozních daní na náklady na výrobu bionafty v Argentině. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že shromažďování alternativních důkazů pro úpravu nákladů, aby se potlačily narušující účinky systému vývozních daní, nebylo účelem tohoto přezkumného šetření.
- Komise v každém případě dospěla k závěru, že důkazy obsažené v Heffleyově studii nelze považovat za dostatečně spolehlivý základ pro novou úpravu nákladů, a sice z níže uvedených důvodů.
- (75) Za první, období šetření se týkalo doby od července 2011 do června 2012, zatímco specifická analýza v Heffleyově studii se zabývá obdobím od října 2011 do září 2012. V důsledku toho se jedná pouze o částečný přesah posuzovaných období, a proto je sporné, zda lze závěry studie bez úprav použít pro toto šetření. Komise nebyla schopna tento nesoulad opravit bez údajů za období od července 2011 do září 2011.
- (76) Za druhé, studie odhadla výrobní náklady v USA z ceny sójových bobů na trhu USA. Tato ekonomická metoda vychází z předpokladů, aniž by však poskytla spolehlivé údaje o skutečných nákladech na výrobu bionafty v USA. I kdyby bylo možné spoléhat se pouze na předpoklady, představa, že náklady na výrobu bionafty ze surového sójového oleje jsou v USA i v Argentině stejné, není opodstatněná. Za třetí, použití „průměrné“ argentinské vývozní ceny nezohledňuje skutečnost, že vývozní cena do Unie může být ve skutečnosti vyšší než

průměr. Během období šetření v rámci původního šetření činila vývozní cena argentinské bionafty do EU 967 EUR/MT, což se (s použitím tehdy platného směnného kurzu) rovná 1 294 USD/MT, jak je uvedeno v dokumentaci. Studie však pro toto období pracovala s průměrnou vývozní cenou ve výši 1 071 USD/MT. Z toho vyplývá, že údajná výhoda plynoucí z rozdílné vývozní daně nemohla být odvozena přímo z vývozních cen do Unie.

- (77) Za čtvrté, studie bez odpovídajících důkazů pouze předpokládá, že (nízké) výrobní náklady na argentinském domácím trhu v průběhu posuzovaného období byly výlučně důsledkem rozdílné vývozní daně. Studie totiž nezohledňuje jiné činitele související s komparativní výhodou, které mohly výrobu bionafty v Argentině učinit levnější než ve Spojených státech.
- (78) Komise tedy dospěla k závěru, že není schopna správně nahradit náklady zanesené v záznamech argentinských výrobců bionafty referenční hodnotou navrženou v Heffleyově studii.
- (79) Po poskytnutí revidovaných informací EBB objasnila, že účelem této studie bylo pouze prokázat, jak Komise například mohla určit hodnotu a kvantifikovat rozsah narušení (nespolehlivosti) způsobeného argentinským systémem vývozních daní, a nikoli nahradit analýzu Komise, jež byla založena na jejích vlastních ověřených údajích shromážděných během původního šetření.
- (80) EBB rovněž předložila revidovanou studii s referenčními údaji, které plně odpovídaly období původního šetření a z nichž vyplývá velmi podobný výsledek, tj. narušení cen sójových bobů na domácím trhu ve výši asi 27 %. EBB dále zpochybnila výklad Komise, že studie vycházela z výrobních nákladů v USA. Studie naopak vycházela z odhadovaných nákladů na výrobu bionafty v Argentině. Kritika ze strany Komise, že studie vycházela z průměrné vývozní ceny, není na místě, jelikož uvedená cena sama o sobě nemá žádný význam pro výpočet deformace nákladů na bionaftu v Argentině, která je způsobena systémem vývozních daní. Kromě toho se EBB domnívá, že veškeré údajné komparativní výhody nelze vysvětlit cenovým rozdílem ve výši kolem 30 % a, vzhledem k tomu, že neexistují žádné důkazy o opaku, jediným rozumným vysvětlením takového rozdílu je systém vývozních daní v Argentině.
- (81) Komise tato vysvětlení ze strany EBB zkoumala. Komise souhlasila s tím, že revidovaná studie naznačuje existenci deformace cen sójových bobů na domácím trhu během období šetření ve výši asi 27 %. Ostatní tři body však zůstávají pro Komisi nepřesvědčivé.
- (82) Jak sama EBB uznala, odhadované náklady na zpracování pro výrobce v Argentině byly založeny na třech analýzách: jedna založená na šestiletých údajích o průměrných nákladech a cenách pro Spojené státy a Argentinu; jedna založená na týchž údajích za jeden rok ve Spojených státech a Argentině; a jedna založená na údajích za jeden rok v Argentině, přičemž argentinská vývozní cena byla použita jako indikátor celosvětové ceny. Situace ve Spojených státech samozřejmě představovala referenční hodnotu, která nepochází z dané země, pro zjištění toho, jaké by byly náklady v Argentině, kdyby nedocházelo k deformacím způsobeným vývozní daní.
- (83) Kromě toho neexistoval žádný přesvědčivý důvod, proč by argentinské vývozní ceny do Evropy neměly být zohledněny při pokusech určit výhodu, která mohla vzniknout argentinskému výrobcí bionafty v důsledku systému vývozních daní.
- (84) Kromě toho Komise nikdy nezpochybovala, že systém vývozních daní uměle snižoval náklady na vstupy pro argentinské výrobce bionafty, ale zpochybnila pouze domněnku, že tento systém byl *jedinou* příčinou tak významné výhody ve výši asi 30 %.

5.3. Přepočítaná dumpingová rozpětí

- (85) Po poskytnutí informací vznesli někteří argentiniští vyvážející výrobci připomínky týkající se konkrétních společností, pokud jde o údajné chyby ve výpočtech dumpingu. Komise v příslušných případech tyto chyby opravila a odpovídajícím způsobem revidovala dumpingová rozpětí a cla.

- (86) Revidované sazby cla s ohledem na všechny argentinské vývozce na základě zjištění a doporučení uvedených ve zprávách WTO, vyjádřené jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou tyto:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Ostatní spolupracující společnosti	6,5 %
	Všechny ostatní společnosti	8,1 %

6. REVIDOVANÁ ZJIŠTĚNÍ OHLEDNĚ ÚJMY NA ZÁKLADĚ ZPRÁV

- (87) Ve zprávách bylo mimo jiné zjištěno, že EU jednala v rozporu s články 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody při přezkumu účinků dumpingového dovozu na domácí výrobní odvětví, pokud jde o výrobní kapacitu a využití kapacity. Ve zprávách však nebyla zpochybněna platnost závěru, že výrobnímu odvětví Unie byla v posuzovaném období způsobena podstatná újma.
- (88) Skupina odborníků zjistila, že orgány EU jednaly v rozporu s články 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody, jelikož v pozdní fázi šetření přijaly revidované údaje předložené domácím výrobním odvětvím EU, aniž by se ujistily o jejich přesnosti a spolehlivosti (bod 7.395 zprávy skupiny odborníků). Revidované údaje se týkaly „nevyužitá kapacity“. Skupina odborníků současně uvedla, že revidované údaje nehrály v závěru orgánů EU uvedeném v konečném nařízení s ohledem na nadměrnou kapacitu významnou roli jakožto „jiný činitel“ působící újmu (potvrzeno v bodě 6.174 zprávy Odvolacího orgánu).
- (89) Někteří vyvážející výrobci a CARBIO, asociace argentinských vývozců bionafty, tvrdili, že pojem „nevyužitá kapacita“, jak byl vysvětlen v konečném nařízení, nemá v tomto výrobním odvětví smysl. Kapacita buď existuje, nebo neexistuje.
- (90) Podle dovozce, společnosti Gunvor, a asociace CARBIO byla příčinou újmy způsobené domácím výrobnímu odvětví nadměrná strukturální kapacita výrobního odvětví v důsledku neodůvodněného zvýšení výrobní kapacity navzdory nízkým mírám využití kapacity, a nikoli samotná míra využití kapacity.
- (91) Asociace CARBIO a argentinští a indonéští vyvážející výrobci rovněž uvedli, že by Komise měla výrobní kapacitu a využití kapacity znovu přezkoumat na základě „skutečných důkazů“. Její přezkum by měl představovat „objektivní posouzení“ těchto činitelů.
- (92) Komise se touto záležitostí zabývala v oddílech 6.1 až 6.4.

6.1. Odpověď na dotazník a ověření

- (93) Komise zaslala EBB dotazník, v němž žádala o vysvětlení toho, i) jaká metodika byla použita při výpočtu výrobní kapacity a využití kapacity výrobního odvětví Unie v posuzovaném období, a ii) proč byly v průběhu původního šetření tyto údaje revidovány a na jakém základě byly sestaveny nové údaje.
- (94) Komise požádala EBB rovněž o vysvětlení, co rozumí „nevyužitou kapacitou“; proč měla být podle jejího názoru vyloučena z celkové výrobní kapacity výrobního odvětví Unie v posuzovaném období a jak byla nevyužitá kapacita vypočítána u subjektů, které nejsou členy EBB.

- (95) Komise obdržela odpověď na dotazník, kterou analyzovala a následně provedla dne 26. dubna 2017 v prostorách EBB inspekci na místě. Na žádost Komise připravila EBB pro inspekci na místě veškeré podklady a pracovní listy použité při vyhotovení odpovědi na dotazník, zejména podklady spojující poskytnuté informace s provozními a účetními záznamy, za účelem jejich ověření Komisí na místě.
- (96) Komise podklady ověřila, provedla křížovou kontrolu údajů nahlášených pro posuzované období u jejich zdroje a byla s to sesouhlasit informace uvedené v provozních a účetních záznamech s revidovanými údaji, které byly v původním šetření předloženy s ohledem na výrobní kapacitu a využití kapacity v období od 1. ledna 2009 do konce období šetření. Dokumenty obsahovaly důvěrné údaje týkající se jednotlivých společností a nelze je zveřejnit.
- (97) Společnost Gunvor a asociace CARBIO ve svém podání uvedly, že dotazník Komise zaslaný EBB nepostačuje k splnění požadavků podle článků 3.1 a 3.4 antidumpingové dohody. EBB musí vysvětlit, jak byly revidované údaje doloženy veřejnými zdroji, a Komise by neměla informace, které EBB poskytla, jednoduše přijmout.
- (98) Společnost Gunvor a asociace CARBIO mimoto tvrdily, že odpovědi EBB na dotazník byly významně upraveny, takže zúčastněné strany nemohly zjistit, jak byly údaje získány, jak byly posouzeny a jak byly ověřeny s jinými zdroji, nemohly tudíž posoudit, zda lze příslušným informacím, které EBB předložila, věřit.
- (99) Obě strany předložily údaje o výrobě, kapacitě a spotřebě bionafty v EU, které shromáždil Eurostat, a upozornily na podobnost těchto údajů a údajů zveřejněných v prozatímním nařízení, jež získala a Komisi poskytla EBB. Tyto strany uvedly, že by Komise měla použít spíše údaje Eurostatu než údaje EBB upravené o nevyužitou kapacitu.
- (100) Tyto strany rovněž tvrdily, že definice nevyužité kapacity, kterou EBB poskytla, je příliš neurčitá a že návrh na snížení výrobní kapacity vyloučením „nevyužité kapacity“ vznikl až po vyhlášení prozatímního nařízení, jakmile bylo zřejmé, že údaje uvedené v prozatímním nařízení ztíží platné zjištění příčinné souvislosti mezi údajným dumpingovým dovozem a újmou, která byla údajně způsobena výrobnímu odvětví EU.
- (101) Komise tato tvrzení zamítla, jak je objasněno v oddílech 6.2 až 6.4. Komise odpověď na dotazník pečlivě posoudila, poté ověřila údaje během inspekce na místě v prostorách EBB a zjistila, že předložené a revidované informace jsou správné a spolehlivé a že revidované údaje použité v konečném nařízení není nutné měnit (viz rovněž 53. až 58. bod odůvodnění).
- (102) Komise mimoto podotýká, že údaje, které shromáždila EBB, jsou v souladu s údaji Eurostatu, a údaje Eurostatu proto nezávisle potvrzují správnost a spolehlivost údajů EBB. Jelikož však byl soubor údajů Eurostatu zveřejněn až v roce 2014, nemohly být tyto údaje v původním šetření použity.
- (103) Revidované údaje použité v konečném nařízení (131. bod odůvodnění) (viz níže uvedená tabulka) byly proto správné a po inspekci na místě byly potvrzeny.

	2009	2010	2011	OŠ
Výrobní kapacita (v tunách)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
<i>Index 2009 = 100</i>	100	99	85	87
Objem výroby (v tunách)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
<i>Index 2009 = 100</i>	100	107	98	104
Využití kapacity	46 %	50 %	53 %	55 %
<i>Index 2009 = 100</i>	100	109	115	120

6.2. Celková výroba v EU: objasnění postupu EBB při sběru údajů o výrobě

- (104) V březnu 2013, před zveřejněním prozatímních opatření, poskytla EBB Komisi údaje o výrobě pro výrobní odvětví Unie, a to pro členy i nečleny EBB.
- (105) Nahlášené údaje o výrobě byly uvedeny pro jednotlivé společnosti bez ohledu na to, zda jsou či nejsou členy EBB. Tento přístup zdola nahoru zajistil, že údaje o výrobě poskytl přesnou představu o výrobě v EU.
- (106) Členové EBB poskytují EBB údaje o výrobě čtvrtletně ve formuláři zaslaném EBB a tento formulář je poté podroben křížové kontrole se zdroji informací o trhu. EBB klade na údaje o výrobě zvláštní důraz, jelikož tyto údaje se používají ke stanovení finančního příspěvku členů EBB pro asociaci.
- (107) Údaje o výrobě pocházející od subjektů, které nejsou členy EBB, byly získány prostřednictvím přímých kontaktů se společnostmi. Nahlášené údaje jsou poté podrobeny křížové kontrole s ostatními zdroji informací o trhu včetně národních asociací, ostatních výrobců a odborných publikací.
- (108) Údaje, které poskytla EBB, proto představují nejlepší dostupné informace o výrobě v EU, a to pro členy i nečleny EBB, založené na konzistentním podávání zpráv ze strany EBB ohledně skutečné výroby pro každou společnost v EU vyrábějící bionaftu.
- (109) Tyto údaje použila EBB ke stanovení celkové výroby v Unii, na níž se zakládala její podání.

6.3. Celková výrobní kapacita v EU: objasnění postupu EBB při sběru údajů o výrobní kapacitě

- (110) V březnu 2013, před zveřejněním prozatímních opatření, poskytla EBB Komisi údaje o výrobní kapacitě pro výrobní odvětví Unie, a to pro členy i nečleny EBB.
- (111) Stejně jako v případě údajů o výrobě byly tyto informace poskytnuty na úrovni jednotlivých společností, a to pro členy i nečleny EBB.
- (112) Údaje o výrobní kapacitě pocházející od členů EBB poskytují členové dvakrát ročně ve formuláři zaslaném EBB, který je poté podroben křížové kontrole se zdroji informací o trhu. V zájmu zajištění konzistentnosti údajů EBB od svých členů požaduje, aby pro každý výrobní závod podali zprávu o kapacitě na základě 330 pracovních dnů ročně k zohlednění nevyhnutelné údržby výrobních závodů.
- (113) Údaje o výrobní kapacitě pocházející od subjektů, které nejsou členy EBB, jsou shromažďovány prostřednictvím přímých kontaktů se společnostmi a stejně jako v případě údajů o výrobě jsou poté podrobeny křížové kontrole.
- (114) Jelikož EBB požaduje pouze „přehled“ o výrobní kapacitě společnosti k určitému dni a pojem „kapacita“ nechápe vždy všechny společnosti stejně, měly by se údaje o výrobní kapacitě poskytnuté EBB považovat za méně přesné než údaje o výrobě.
- (115) Údaje, které poskytla EBB, však představují nejlepší dostupné informace o výrobní kapacitě v EU, a to pro členy i nečleny EBB, založené na konzistentním podávání zpráv ze strany EBB ohledně skutečné výrobní kapacity pro každou společnost v EU vyrábějící bionaftu.

6.4. Vysvětlení týkající se určení „nevyužitých kapacit“ ze strany EBB

- (116) Po vyhlášení prozatímního nařízení (a jak bylo popsáno v konečném nařízení) bylo zřejmé, že zveřejněné údaje o výrobní kapacitě nevystihují přesně skutečnou situaci výrobního odvětví Unie. Komise tudíž EBB požádala o objasnění jejích údajů o výrobní kapacitě.
- (117) EBB poskytla Komisi aktualizované údaje pro členy i nečleny, které určovaly nedostupnou, tzv. „vyřazenou“ výrobní kapacitu neboli „nevyužitou kapacitu“, která byla původně nahlášena jako součást celkové výrobní kapacity v EU.

- (118) EBB určila nevyužitou kapacitu v rámci svých výpočtů výroby a výrobní kapacity na základě údajů, které poskytly jednotlivé společnosti. Kvůli povaze výše popsaného postupu sběru údajů byl nutný přezkum údajů, které byly poskytnuty pro nečleny EBB, aby bylo zajištěno, že údaje o výrobní kapacitě odrážejí co nejpřesněji skutečnou situaci výrobního odvětví EU.
- (119) Údaje, které EBB poskytla mezi prozatímním a konečným nařízením, představovaly nejlepší dostupné informace o výrobní kapacitě v EU, a to pro členy i nečleny EBB, založené na konzistentním podávání zpráv ze strany EBB ohledně skutečné výrobní kapacity pro každou společnost v EU vyrábějící bionaftu.

6.5. Přípomínky vznesené po poskytnutí informací

- (120) Poté, co Komise zveřejnila svá zjištění ohledně újmy, řada zúčastněných stran vznesla k těmto zjištěním připomínky.
- (121) Asociace argentinských výrobců bionafty CARBIO zopakovala své stanovisko, které zaujala v průběhu přezkumného šetření, v tom smyslu, že by se při stávající analýze újmy a příčinných souvislostí měly použít spíše aktuální údaje Eurostatu o výrobě a kapacitě u bionafty než údaje použité v původním šetření.
- (122) Komise toto tvrzení odmítla. Údaje Eurostatu se časově shodovaly s původními údaji od EBB. EBB však poté tyto údaje opravila tak, aby lépe odrážely nevyužitou kapacitu v průběhu původního šetření. Jak je uvedeno výše v oddíle 6.4, Komise tyto aktualizace v rámci tohoto přezkumného šetření ověřila. Z toho vyplývá, že původní údaje Eurostatu neodrážejí nejpřesněji situaci v oblasti výroby a bionafty, kterou Komise konkrétně ověřila a použila pro tento případ.
- (123) Asociace CARBIO rovněž uvedla, že Komise by měla lépe definovat „nevyužitou kapacitu“. Komise znovu zopakovala, že nevyužitou kapacitu definovala v 131.–132. bodě odůvodnění konečného nařízení. Jelikož zprávy WTO se pojmem „nevyužitá kapacita“, jak jej vymezila Komise, nezabývaly, neexistoval žádný důvod jej pro účely tohoto přezkumu měnit.

7. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (124) Všechny zúčastněné strany byly informovány o zjištěních Komise a byla jim poskytnuta lhůta, během níž mohly předložit připomínky.
- (125) Po poskytnutí informací oznámil jeden vyvážející výrobce, společnost Molinos de la Plata, Komisi, že vyvážel do Unie pod názvem „Molinos Agro S.A.“, a nikoli pod názvem „Molinos Río de la Plata S.A.“ a poskytl příslušné důkazy.
- (126) Komise tyto důkazy přezkoumala a dospěla k závěru, že změna názvu byla dostatečně odůvodněna, a proto toto tvrzení přijala.
- (127) Po poskytnutí informací požádal jeden spolupracující indonéský vývozce, společnost Wilmar, o slyšení a byl vyslechnut. Tento vývozce přednesl tvrzení týkající se jeho společnosti, pokud jde o výpočty dumpingu a újmy, a konkrétně požádal, aby bylo sníženo jeho ziskové rozpětí.
- (128) Komise tato tvrzení zamítla, jelikož se netýkala provádění zprávy WTO v souvislosti s Argentinou. Kromě toho se většina z těchto tvrzení nyní projednává ve WTO v rámci sporu iniciovaného Indonésií.
- (129) Po poskytnutí revidovaných informací trvala společnost Wilmar na tom, že její tvrzení s ohledem na její ziskové rozpětí pro výpočet běžné hodnoty se neprojednává ve WTO, ale jedná se o nezávislou záležitost a že toto tvrzení je založeno pouze na ustanoveních základního antidumpingového nařízení. Proto by toto tvrzení mělo být předmětem tohoto přezkumu. Společnost Wilmar rovněž tvrdila, že zachování opatření není v zájmu Unie, a proto by tato opatření měla být zrušena.
- (130) Komise připomněla, že tento přezkum byl zahájen na základě zmocňovacího nařízení WTO pro účely provedení zjištění a doporučení skupiny odborníků a Odvolacího orgánu v rámci sporu Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny (WT/DS473/15). Tento přezkum je tedy omezen na otázky projednávané ve WTO a na možné následné a/nebo technické změny, které z něj vyplnou. Žádné tvrzení společnosti Wilmar tedy není přípustné. Kromě toho Komise připomněla, že společnost Wilmar vznesla již

v původním šetření podobné tvrzení týkající se ziskového rozpětí, které bylo v uvedeném šetření zamítnuto (viz 43. až 46. bod odůvodnění nařízení (EU) č. 1194/2013). Po poskytnutí informací vznesl jeden spolupracující argentinský vyvážející výrobce, společnost COFCO Argentina S.A. (dříve známá jako „Noble Argentina S.A.“), požadavek, aby byla tato společnost považována za „nováčka“ a aby byla zařazena na seznam společností s individuálními celními sazbami mezi „ostatní spolupracující společnosti“.

- (131) Komise této společnosti oznámila, že by se měla řídit postupem pro nové vyvážející výrobce stanoveným v článku 3 konečného nařízení.
- (132) Po poskytnutí informací požádala EBB o slyšení u úředníka pro slyšení z toho důvodu, že postoj Komise nebyl založen na objektivním právním zdůvodnění, ale na politickém zájmu.
- (133) Během slyšení, které se konalo dne 20. července 2017, neshledal úředník pro slyšení, že by byla porušena práva na obhajobu EBB jako zúčastněné strany. Zároveň vyzval Komisi, aby zdůvodnila svá stanoviska ohledně toho, proč nemohla nezohledňovat argentinské ceny sójových bobů z důvodu nespolehlivosti. Komise zahrнула tento bod do svého posouzení připomínek obdržených po poskytnutí informací, jak je uvedeno v 60. až 63. bodě odůvodnění.

8. KONEČNÁ OPATŘENÍ

- (134) Na základě výše uvedeného přehodnocení dospěla Komise k závěru, že dumping působící újmu, který byl zjištěn v původním šetření, je potvrzen.
- (135) Antidumpingová opatření vztahující se na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie, která byla uložena prováděcím nařízením (EU) č. 1194/2013, by proto měla zůstat zachována, přičemž revidovaná dumpingová rozpětí pro Argentinu jsou přepočítána, jak je uvedeno výše.
- (136) Sazba konečného antidumpingového cla použitelná na dotčený výrobek je stanovena takto:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí	Rozpětí újmy	Sazba anti-dumpingového cla
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Ostatní spolupracující společnosti	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Všechny ostatní společnosti	8,1 %	25,7 %	8,1 %

- (137) Ustanovení čl. 1 odst. 2 konečného nařízení by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

- (138) Výbor zřízený podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ nevydal žádné stanovisko,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Tabulka udávající sazby konečného antidumpingového cla, které se použijí na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, pro výrobky vyráběné společnostmi uvedenými v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 1194/2013, se nahrazuje touto tabulkou:

Země	Společnost	Celní sazba EUR/t netto	Doplňkový kód TARIC
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Ostatní spolupracující společnosti: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Všechny ostatní společnosti	79,56	B999
Indonésie	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Ostatní spolupracující společnosti: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Všechny ostatní společnosti	178,85	B999

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1579**ze dne 18. září 2017,**

kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný na množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. září 2017, a které určuje množství, jež je třeba přičíst k množství stanovenému pro obdobím od 1. ledna do 31. března 2018 v rámci celních kvót pro odvětví drůbežního masa otevřených nařízením (ES) č. 533/2007

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na článek 188 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 533/2007 ⁽²⁾ byly otevřeny roční celní kvóty pro dovoz produktů v odvětví drůbežního masa.
- (2) Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. září 2017 na obdobím od 1. října do 31. prosince 2017, převyšují u některých kvót dostupná množství. Je proto třeba určit, v jakém rozsahu mohou být dovozní licence vydávány, a stanovit koeficient přidělení, který se použije pro požadovaná množství a vypočítá se podle čl. 7 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. září 2017 na obdobím od 1. října do 31. prosince 2017, nedosahují u některých kvót dostupných množství. Je proto třeba stanovit množství, pro něž nebyly podány žádosti a která je třeba přičíst k množství stanovenému pro následující kvótové období.
- (4) Aby byla zaručena účinnost tohoto opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Na množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané podle nařízení (ES) č. 533/2007 na obdobím od 1. října do 31. prosince 2017, se vztahuje koeficient přidělení uvedený v příloze tohoto nařízení.
2. Množství, na něž nebyly podány žádosti o dovozní licence podle nařízení (ES) č. 533/2007 a která je třeba přičíst k obdobím od 1. ledna do 31. března 2018, jsou uvedena v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 533/2007 ze dne 14. května 2007 o otevření a správě celních kvót v odvětví drůbežního masa (Úř. věst. L 125, 15.5.2007, s. 9).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ze dne 31. srpna 2006, kterým se stanoví společná pravidla ke správě dovozních celních kvót pro zemědělské produkty, které podléhají režimu dovozních licencí (Úř. věst. L 238, 1.9.2006, s. 13).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2017.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel
Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova*

PŘÍLOHA

Pořadové číslo	Koeficient přidělení – žádosti podané na obdobích od 1. října do 31. prosince 2017 (v %)	Množství, na něž nebyly podány žádosti a která je třeba přičíst k dostupným množstvím na obdobích od 1. ledna do 31. března 2018 (v kg)
09.4067	1,838508	—
09.4068	0,162074	—
09.4069	0,134791	—
09.4070	—	890 500

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1580**ze dne 18. září 2017,****kterým se určí množství, jež je třeba přičíst k množství stanovenému na obdobím od 1. ledna do 31. března 2018 v rámci celních kvót pro odvětví vajec a vaječného albuminu otevřených nařízením (ES) č. 539/2007**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zruší nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 188 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 539/2007 ⁽²⁾ byly otevřeny roční celní kvóty pro dovoz produktů v odvětví vajec a vaječného albuminu.
- (2) Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. září 2017 na období od 1. října do 31. prosince 2017, nedosahují dostupných množství. Je proto třeba stanovit množství, pro něž nebyly podány žádosti a která je třeba přičíst k množství stanovenému pro následující kvótové období.
- (3) Aby byla zaručena účinnost tohoto opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Množství, na něž nebyly podány žádosti o dovozní licence podle nařízení (ES) č. 539/2007 a která je třeba přičíst k období od 1. ledna do 31. března 2018, jsou uvedena v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2017.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel

Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 539/2007 ze dne 15. května 2007 o otevření a správě celních kvót v odvětví vajec a vaječného albuminu (Úř. věst. L 128, 16.5.2007, s. 19).

PŘÍLOHA

Pořadové číslo	Množství, na něž nebyly podány žádosti a která je třeba přičíst k dostupným množstvím na obdobím od 1. ledna do 31. března 2018 (v kg ekvivalentu vajec ve skořápkách)
09.4015	67 500 000
09.4401	377 061
09.4402	6 820 000

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1581**ze dne 18. září 2017,****kterým se stanoví koeficient přidělení použitelný na množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. září 2017 v rámci celních kvót pro odvětví drůbežího masa otevřených nařízením (ES) č. 1385/2007**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zruší nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 188 odst. 1 a 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 1385/2007 ⁽²⁾ byly otevřeny roční celní kvóty pro dovoz produktů v odvětví drůbežího masa.
- (2) Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. září 2017 na obdobím od 1. října do 31. prosince 2017, převyšují u některých kvót dostupná množství. Je proto třeba určit, v jakém rozsahu mohou být dovozní licence vydávány, a stanovit koeficient přidělení, který se použije pro požadovaná množství a vypočítá se podle čl. 7 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) Aby byla zaručena účinnost tohoto opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Na množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané podle nařízení (ES) č. 1385/2007 na obdobím od 1. října do 31. prosince 2017, se vztahuje koeficient přidělení uvedený v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2017.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel

Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1385/2007 ze dne 26. listopadu 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla nařízení Rady (ES) č. 774/94, pokud jde o otevření a správu některých celních kvót Společenství v odvětví drůbežího masa (Úř. věst. L 309, 27.11.2007, s. 47).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1301/2006 ze dne 31. srpna 2006, kterým se stanoví společná pravidla ke správě dovozních celních kvót pro zemědělské produkty, které podléhají režimu dovozních licencí (Úř. věst. L 238, 1.9.2006, s. 13).

PŘÍLOHA

Pořadové číslo	Koeficient přidělení – žádosti podané na obdobím od 1. října do 31. prosince 2017 (v %)
09.4410	0,122017
09.4411	0,147890
09.4412	0,124570
09.4420	0,138450
09.4421	—
09.4422	0,138449

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1582**ze dne 18. září 2017,****kterým se určí množství, jež je třeba přičíst k množství stanovenému na obdobím od 1. ledna do 31. března 2018 v rámci celní kvóty pro odvětví drůbežího masa pocházejícího ze Spojených států amerických otevřené nařízením (ES) č. 536/2007**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zruší nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 188 odst. 2 a 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 536/2007 ⁽²⁾ byla otevřena roční celní kvóta pro dovoz produktů v odvětví drůbežího masa pocházejícího ze Spojených států amerických.
- (2) Množství, na něž se vztahují žádosti o dovozní licence podané od 1. do 7. září 2017 na období od 1. října do 31. prosince 2017, nedosahují dostupných množství. Je proto třeba stanovit množství, pro něž nebyly podány žádosti a která je třeba přičíst k množství stanovenému pro následující kvótové období.
- (3) Aby byla zaručena účinnost tohoto opatření, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Množství, na něž nebyly podány žádosti o dovozní licence podle nařízení (ES) č. 536/2007 a která je třeba přičíst k období od 1. ledna do 31. března 2018, jsou uvedena v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. září 2017.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel

Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 536/2007 ze dne 15. května 2007 o otevření a správě celní kvóty v odvětví drůbežího masa přidělené Spojeným státům americkým (Úř. věst. L 128, 16.5.2007, s. 6).

PŘÍLOHA

Pořadové číslo	Množství, na něž nebyly podány žádosti a která je třeba přičíst k množstvím dostupným na obdobích od 1. ledna do 31. března 2018 (v kg)
09.4169	10 453 692

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/1583

ze dne 1. září 2017,

kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES určí za normu rovnocennosti mikrobiologických metod norma EN ISO 17994:2014

(oznámeno pod číslem C(2017) 5843)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS ⁽¹⁾, a zejména na čl. 15 odst. 2 písm. a) uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Komise 2009/64/ES ⁽²⁾ určuje za normu rovnocennosti mikrobiologických metod pro účely směrnice 2006/7/ES mezinárodní normu ISO 17994:2004(E) „Jakost vod – Kritéria pro zjištění ekvivalence dvou mikrobiologických metod“.
- (2) Norma ISO 17994:2004(E) je zastaralá a byla po technické stránce aktualizována (např. úprava terminologie, jasnější specifikace a doplnění nové přílohy týkající se technických výpočtů).
- (3) Norma ISO 17994:2004(E) byla proto nahrazena novější verzí ISO 17994:2014 „Kvalita vod – Požadavky na porovnání relativní výtěžnosti mikroorganismů stanovených dvěma kvantitativními metodami“. Evropský výbor pro normalizaci převedl tuto mezinárodní normu do evropské normy EN ISO 17994:2014. Je proto vhodné určit normu EN ISO 17994:2014 pro účely směrnice 2006/7/ES jako normu rovnocennosti mikrobiologických metod.
- (4) Rozhodnutí 2009/64/ES by proto mělo být zrušeno.
- (5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného na základě čl. 16 odst. 1 směrnice 2006/7/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pro účely čl. 3 odst. 9 směrnice 2006/7/ES se za normu rovnocennosti mikrobiologických metod určí norma EN ISO 17994:2014 „Kvalita vod – Požadavky na porovnání relativní výtěžnosti mikroorganismů stanovených dvěma kvantitativními metodami“.

Článek 2

Rozhodnutí 2009/64/ES se zrušuje.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 37.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2009/64/ES ze dne 21. ledna 2009, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES určí za normu rovnocennosti mikrobiologických metod mezinárodní norma ISO 17994:2004(E) (Úř. věst. L 23, 27.1.2009, s. 32).

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 1. září 2017.

Za Komisi
Karmenu VELLA
člen Komise

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2017/1584

ze dne 13. září 2017

o koordinované reakci na rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty a krize

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Používání informačních a komunikačních technologií a závislost na nich je dnes základním aspektem ve všech odvětvích hospodářské činnosti, neboť naše společnosti a naši občané jsou vzájemně propojenější a závislejší než kdykoli předtím, a to napříč odvětvími i hranicemi. Kybernetický bezpečnostní incident, který zasáhne organizace ve více než jednom členském státě, nebo dokonce v celé Unii, s možnými vážnými narušeními vnitřního trhu a obecněji sítí a informačních systémů, na kterých stojí hospodářství, demokracie a společnost v Unii, je scénář, na nějž musí být členské státy a orgány EU dobře připraveny.
- (2) Incident v oblasti kybernetické bezpečnosti lze považovat za krizi na úrovni Unie v případě, že je narušení způsobené daným incidentem příliš rozsáhlé na to, aby se s ním dotčený členský stát vypořádal sám, nebo pokud se dotýká dvou nebo více členských států a má tak rozsáhlý technický nebo politický významný dopad, že to vyžaduje rychlou koordinaci a reakci na politické úrovni EU.
- (3) Kybernetické bezpečnostní incidenty mohou podnítit širší krize, které zasáhnou odvětví činnosti mimo rámec sítí a informačních systémů a komunikačních sítí; každá vhodná reakce musí být proto založena jak na kybernetických, tak na nekybernetických zmírňujících opatřeních.
- (4) Kybernetické bezpečnostní incidenty jsou nepředvídatelné, vznikají a vyvíjejí se často ve velmi krátké době, a zasažené subjekty i osoby odpovědné za reakci na incidenty a zmírnění jejich účinků musí proto koordinovat svou reakci rychle. Kybernetické bezpečnostní incidenty navíc často nebývají omezeny jen na určitou zeměpisnou oblast a mohou se vyskytovat souběžně nebo se velmi rychle šířit do mnoha zemí.
- (5) Účinná reakce na rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty a krize na úrovni EU vyžaduje rychlou a účinnou spolupráci mezi všemi příslušnými zúčastněnými stranami a zakládá se na připravenosti a schopnosti jednotlivých členských států, jakož i na koordinovaném společném postupu podporovaném schopnostmi Unie. Včasná a účinná reakce na incidenty proto vychází z předem stanovených a co nejlépe nacvičených postupů a mechanismů spolupráce s jasně vymezenými úlohami a odpovědnostmi hlavních aktérů na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie.
- (6) Rada ve svých závěrech ⁽¹⁾ o ochraně kritické informační infrastruktury ze dne 27. května 2011 vyzvala členské státy EU, aby „prohlubovaly spolupráci mezi členskými státy a na základě vnitrostátních zkušeností s řešením krizí a jejich výsledků a ve spolupráci s ENISA přispěly k vytvoření evropských mechanismů spolupráce při kybernetických incidentech, které budou vyzkoušeny v rámci příštího cvičení CyberEurope v roce 2012“.
- (7) Ve sdělení z roku 2016 „Posílení evropského systému kybernetické odolnosti a podpora konkurenceschopného a inovativního odvětví kybernetické bezpečnosti“ ⁽²⁾ byly členské státy vybídnuty, aby co nejvíce využívaly mechanismy spolupráce podle směrnice o bezpečnosti sítí a informací ⁽³⁾ a aby posílily přeshraniční spolupráci,

⁽¹⁾ Závěry Rady o ochraně kritické informační infrastruktury – „Dosažené výsledky a další kroky: směrem ke globální kybernetické bezpečnosti“, dokument 10299/11, Brusel, 27. května 2011.

⁽²⁾ COM(2016) 410 final ze dne 5. července 2016.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1).

pokud jde o připravenost na rozsáhlý kybernetický bezpečnostní incident. Dále v něm bylo uvedeno, že koordinovaný přístup ke krizové spolupráci mezi jednotlivými prvky kybernetického ekosystému, který má být stanoven v plánu, by vedl ke zvýšení připravenosti a že takový plán by měl zároveň zajistit součinnost a soulad se stávajícími mechanismy řešení krizí.

- (8) V závěrech Rady ⁽¹⁾ ohledně výše uvedeného sdělení členské státy vyzvaly Komisi, aby předložila takový plán subjektům zřízeným podle směrnice o bezpečnosti sítí a informací a dalším příslušným zúčastněným stranám k projednání. Směrnice o bezpečnosti sítí a informací však nestanoví unijní rámec pro spolupráci v případě rozsáhlých kybernetických bezpečnostních incidentů a krizí.
- (9) Komise konzultovala s členskými státy během dvou samostatných konzultačních seminářů, které se konaly dne 5. dubna a dne 4. července 2017 v Bruselu za účasti představitelů členských států z bezpečnostních týmů pro reakci na počítačové bezpečnostní incidenty (týmy typu CSIRT), skupiny pro spolupráci zřízené podle směrnice o bezpečnosti sítí a informací a Horizontální pracovní skupiny Rady pro otázky týkající se kybernetiky, jakož i zástupců Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ), agentury ENISA, Europolu/EC3 a generálního sekretariátu Rady.
- (10) Tento plán koordinované reakce na rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty a krize na úrovni Unie, který je tvoří přílohu tohoto doporučení, je výsledkem výše uvedených konzultací a doplňuje sdělení „Posílení evropského systému kybernetické odolnosti a podpora konkurenceschopného a inovativního odvětví kybernetické bezpečnosti“.
- (11) Plán popisuje a stanoví cíle a způsoby spolupráce mezi členskými státy a orgány, institucemi, agenturami a jinými subjekty EU (dále jen „orgány EU“) v reakci na rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty a krize a způsoby, jak mohou současné mechanismy řešení krizí v plné míře využít stávajících subjektů v oblasti kybernetické bezpečnosti na úrovni EU.
- (12) V reakci na kybernetickou krizi ve smyslu 2. bodu odůvodnění bude Rada při koordinaci této reakce na politické úrovni Unie využívat integrovaná opatření pro politickou reakci na krize (IPCR) ⁽²⁾; Komise bude využívat proces meziodvětvové krizové koordinace na vysoké úrovni ARGUS ⁽³⁾. Pokud má krize významný externí rozměr nebo rozměr společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP), aktivuje se mechanismus Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) pro reakce na krize ⁽³⁾.
- (13) V některých oblastech počítají odvětvové mechanismy řešení krizí na úrovni EU se spoluprací v případě kybernetických bezpečnostních incidentů nebo krizí. Například v rámci evropského globálního družicového navigačního systému (GNSS) již rozhodnutí Rady 2014/496/SZBP ⁽⁴⁾ vymezuje příslušné úlohy Rady, vysokého představitele, Komise, Agentury pro evropský GNSS a členských států v linii operačního vedení, která byla stanovena v reakci na hrozby pro Unii, členské státy nebo GNSS, včetně případů kybernetických útoků. Toto doporučení by se tudíž těchto mechanismů nemělo dotknout.
- (14) V případě rozsáhlých kybernetických bezpečnostních incidentů nebo krizí majících dopad na členské státy jsou za reakci primárně odpovědné členské státy. Komise, vysoký představitel a další orgány a útvary EU však mohou hrát důležitou úlohu, jež pramení z práva Unie či ze skutečnosti, že kybernetické bezpečnostní incidenty a krize mohou mít dopad na všechny segmenty hospodářské činnosti na jednotném trhu, bezpečnostní a mezinárodní vztahy Unie i na orgány samotné.
- (15) Na úrovni Unie patří mezi klíčové aktéry zapojené do reakce na kybernetické krize struktury a mechanismy nově zavedené směrnicí o bezpečnosti sítí a informací, a sice sítí bezpečnostních týmů typu CSIRT, jakož i příslušné agentury a subjekty, zejména Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA), Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě při Europolu (Europol/EC3), Středisko EU pro analýzu zpravodajských informací (INTCEN), zpravodajské ředitelství Vojenského štábu EU (EUMS INT) a situační středisko (SITROOM), které spolupracují se SIAC (společnou zpravodajsko-analytickou složkou), střediskem EU pro hybridní hrozby (se sídlem v INTCEN), skupinou pro reakci na počítačové hrozby v evropských orgánech (CERT-EU) a střediskem pro koordinaci odezvy na mimořádné události v Evropské komisi.
- (16) Spolupráci mezi členskými státy v reakci na kybernetické bezpečnostní incidenty na technické úrovni zajišťuje síť týmů typu CSIRT zřízená podle směrnice o bezpečnosti sítí a informací. Agentura ENISA zajišťuje sekretariát sítě

⁽¹⁾ Dokument 14540/16, 15. listopadu 2016.

⁽²⁾ Další informace lze nalézt v oddíle 3.1 dodatku o řešení krizí, mechanismech spolupráce a aktérech na úrovni EU.

⁽³⁾ Tamtéž.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2014/496/SZBP ze dne 22. července 2014 o aspektech zavádění, provozu a využívání evropského globálního družicového navigačního systému majících dopad na bezpečnost Evropské unie a o zrušení společné akce 2004/552/SZBP (Úř. věst. L 219, 25.7.2014, s. 53).

a aktivně podporuje spolupráci mezi týmy typu CSIRT. Vnitrostátní týmy typu CSIRT a CERT-EU spolupracují a vyměňují si informace na dobrovolném základě, a pokud je to nezbytné, i v reakci na kybernetické bezpečnostní incidenty, které zasáhnou jeden nebo více členských států. Na žádost zástupce týmu typu CSIRT z některého členského státu mohou jednat o koordinované reakci na incident, který byl zjištěn v oblasti spadající do pravomoci tohoto členského státu, a pokud možno se na ní shodnout. Příslušné postupy budou stanoveny ve standardních operačních postupech sítě týmů typu CSIRT ⁽¹⁾.

- (17) Síť CSIRT má také za úkol projednávat, hledat a určovat další formy operativní spolupráce, a to i v souvislosti s kategoriemi rizik a incidentů, včasným varováním, vzájemnou pomocí a zásadami a způsoby spolupráce v případech, kdy členské státy reagují na přeshraniční rizika a incidenty.
- (18) Skupina pro spolupráci zřízená podle článku 11 směrnice o bezpečnosti sítí a informací má za úkol poskytovat strategické vedení pro činnosti sítě týmů typu CSIRT a jednat o schopnostech a připravenosti členských států a na dobrovolném základě hodnotit národní strategie pro bezpečnost sítí a informačních systémů a účinnost týmů typu CSIRT a určovat osvědčené postupy.
- (19) Zvláštní oblastí činnosti skupiny pro spolupráci je příprava pokynů pro hlášení incidentů podle čl. 14 odst. 7 směrnice o bezpečnosti sítí a informací, které se týkají okolností, za nichž jsou provozovatelé základních služeb povinni hlásit incidenty podle čl. 14 odst. 3, a formátu a postupů pro tato hlášení ⁽²⁾.
- (20) Aby bylo možné přijímat informovaná rozhodnutí, je zcela zásadní využívat hlášení, hodnocení, výzkum, šetření a analýzy, tedy mít informace o aktuální situaci, akutních nebezpečích a hrozbách a rozumět jim. Tato „informovanost o situaci“ – u všech relevantních zúčastněných stran – je pro účinnou koordinovanou reakci nepostradatelná. Mezi informace o situaci patří i znalosti o příčinách, dopadu a původu incidentu. Má se za to, že to závisí na výměně a sdílení informací mezi příslušnými stranami ve vhodném formátu za použití společného názvosloví pro popis incidentu a s využitím náležitě zabezpečených způsobů.
- (21) Reakce na kybernetický bezpečnostní incident může mít mnoho podob, od určení technických opatření, což může být to, že dva nebo více subjektů společně vyšetří technické příčiny incidentu (např. analýza malwaru), či určení způsobů, jak mohou organizace zjistit, zda byly zasaženy (např. indikátory narušení), až po operační rozhodnutí o použití těchto opatření a – na politické úrovni – rozhodnutí o využití dalších nástrojů v závislosti na typu incidentu, jako je rámec pro společnou reakci na nepřátelské činnosti v kyberprostoru ⁽³⁾ nebo operační protokol EU pro boj proti hybridním hrozbám ⁽⁴⁾.
- (22) Důvěra evropských občanů a podniků v digitální služby má zásadní význam pro prosperující jednotný digitální trh. Proto krizová komunikace hraje zvláště významnou úlohu při zmírňování negativních dopadů kybernetických bezpečnostních incidentů a krizí. Komunikaci lze použít rovněž v kontextu rámce pro společnou diplomatickou reakci jako prostředek k ovlivnění chování (potenciálních) útočníků působících ze třetích zemí. Aby byla politická reakce účinná, je nutné, aby veřejná komunikace s cílem zmírnit negativní dopady kybernetických bezpečnostních incidentů a krizí byla sladěna s veřejnou komunikací s cílem ovlivnit útočníka.
- (23) Účinným opatřením pro zmírnění dopadu rozsáhlého kybernetického bezpečnostního incidentu nebo krize by mohlo být informování občanů o tom, jak mohou na úrovni uživatelů a organizací omezit účinky incidentu (například instalací „záplaty“ nebo doplňujícími opatřeními na obranu proti hrozbě atd.).
- (24) Komise prostřednictvím infrastruktury digitálních služeb v oblasti kybernetické bezpečnosti v rámci Nástroje pro propojení Evropy (CEF) vyvíjí mechanismus spolupráce platformy hlavních služeb, známý jako MeliCERTes, mezi zapojenými týmy typu CSIRT členských států, aby zvýšila úroveň jejich připravenosti, spolupráce a reakce na nové kybernetické hrozby či incidenty. Komise prostřednictvím konkurenčních výzev k předkládání návrhů pro udělování grantů v rámci Nástroje pro propojení Evropy spolufinancuje týmy typu CSIRT v členských státech za účelem zlepšení jejich provozní kapacity na vnitrostátní úrovni.

⁽¹⁾ V přípravě; měly by být přijaty do konce roku 2017.

⁽²⁾ Pokyny mají být vypracovány do konce roku 2017.

⁽³⁾ Závěry Rady o rámci pro společnou diplomatickou reakci EU na nepřátelské činnosti v kyberprostoru („soubor nástrojů pro diplomacii v oblasti kybernetiky“), dokument 9916/17.

⁽⁴⁾ Společný pracovní dokument útvarů Komise „Operační protokol EU pro boj proti hybridním hrozbám (EU Playbook)“, SWD(2016) 227 final, 5. července 2016.

- (25) Cvičení v oblasti kybernetické bezpečnosti na úrovni EU zásadním způsobem podněcují a zlepšují spolupráci mezi členskými státy a soukromým sektorem. Za tímto účelem agentura ENISA od roku 2010 organizuje pravidelná celoevropská cvičení zaměřená na kybernetické incidenty („Cyber Europe“).
- (26) Závěry Rady ⁽¹⁾ o provádění společného prohlášení předsedy Evropské rady, předsedy Evropské komise a generálního tajemníka Severoatlantické aliance vyzývají k posílení spolupráce při kybernetických cvičeních prostřednictvím vzájemné účasti personálu na příslušných cvičeních, konkrétně i cvičení Cyber Coalition a Cyber Europe.
- (27) Skutečnost, že oblast hrozeb se neustále vyvíjí, a nedávné kybernetické bezpečnostní incidenty jsou známkou rostoucího rizika, jemuž Unie čelí. Členské státy by měly jednat na základě tohoto doporučení bezodkladně a v každém případě do konce roku 2018,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

- 1) Členské státy a orgány EU by měly vytvořit rámec EU pro reakci na kybernetické bezpečnostní krize, který by zahrnoval cíle a způsoby spolupráce představené v plánu, jež se budou řídit hlavními zásadami, které jsou v plánu popsány.
- 2) Rámec EU pro reakci na kybernetické bezpečnostní krize by měl zejména určit zúčastněné subjekty, orgány EU a orgány členských států na všech potřebných úrovních – technické, provozní i strategické či politické – a v případě potřeby obsahovat standardní operační postupy, které vymezí způsob, jakým tyto zúčastněné subjekty spolupracují v rámci mechanismů EU pro řešení krizí. Důraz by měl být kladen na výměnu informací bez zbytečného odkladu a koordinování reakce během rozsáhlých kybernetických bezpečnostních incidentů a krizí.
- 3) Za tímto účelem by příslušné orgány členských států měly spolupracovat na dalším upřesnění protokolů pro sdílení informací a spolupráci. Skupina pro spolupráci by si měla vyměňovat zkušenosti v těchto otázkách s příslušnými orgány EU.
- 4) Členské státy by měly zajistit, aby jejich vnitrostátní mechanismy řešení krizí odpovídajícím způsobem řešily reakci na kybernetické bezpečnostní incidenty a zahrnovaly nezbytné postupy pro spolupráci na úrovni EU v souvislosti s rámcem EU.
- 5) Pokud jde o stávající mechanismy EU pro řešení krizí, v souladu s plánem by členské státy měly společně s útvary Komise a s ESVČ stanovit praktické prováděcí pokyny, pokud jde o integraci jejich vnitrostátních subjektů a postupů pro řešení krizí a kybernetické bezpečnosti do stávajících mechanismů EU pro řešení krizí, zejména opatření IPCR a mechanismu ESVČ pro reakce na krize. Zejména by členské státy měly zajistit zavedení vhodných struktur umožňujících efektivní tok informací mezi jejich vnitrostátními orgány pro řešení krizí a jejich zástupci na úrovni EU v souvislosti s mechanismy EU pro řešení krizí.
- 6) Členské státy by měly plně využívat příležitostí, které jim nabízí program pro infrastrukturu digitálních služeb v oblasti kybernetické bezpečnosti v rámci Nástroje pro propojení Evropy (CEF), a spolupracovat s Komisí s cílem zajistit, aby mechanismus spolupráce platformy hlavních služeb, který se v současné době vyvíjí, poskytoval nezbytné funkce a splňoval jejich požadavky na spolupráci i během kybernetických bezpečnostních krizí.
- 7) Členské státy by s pomocí agentury ENISA a v návaznosti na předchozí úsilí v této oblasti měly spolupracovat na vypracování a přijetí společného názvosloví a šablony pro situační zprávy, které popisují technické příčiny a dopady kybernetických bezpečnostních incidentů, s cílem dále zlepšit vzájemnou technickou a operativní spolupráci během krizí. V tomto ohledu by členské státy měly vzít v úvahu probíhající činnost skupiny pro spolupráci na vývoji pokynů pro hlášení incidentů, a zejména aspekty týkající se formátu národních hlášení.
- 8) Postupy stanovené v tomto rámci by měly být vyzkoušeny a v případě potřeby přezkoumány na základě poznatků získaných z účasti členského státu na cvičeních kybernetické bezpečnosti na vnitrostátní, regionální a unijní úrovni, jakož i na úrovni kybernetické diplomacie a NATO. Zejména by měly být vyzkoušeny v rámci cvičení CyberEurope organizovaných agenturou ENISA. Cvičení CyberEurope v roce 2018 je první takovou příležitostí.

⁽¹⁾ Dokument 15283/16, 6. prosince 2016.

- 9) Členské státy a orgány EU by měly pravidelně procvičovat svoji reakci na rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty a krize na vnitrostátní a evropské úrovni, včetně svojí politické reakce, pokud bude potřeba, a s případným zapojením subjektů soukromého sektoru.

V Bruselu dne 13. září 2017.

Za Komisi
Mariya GABRIEL
členka Komise

PŘÍLOHA

Plán koordinované reakce na rozsáhlé přeshraniční kybernetické bezpečnostní incidenty a krize

ÚVOD

Tento plán se týká kybernetických bezpečnostních incidentů, které způsobují narušení příliš rozsáhlé, aby je dotčený členský stát zvládnul sám, nebo které postihly více než jeden členský stát nebo orgán EU a jejichž dopad technického nebo politického významu je natolik rozsáhlý a významný, že vyžadují včasnou koordinaci politik a reakci na politické úrovni Unie.

Takové rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty se považují za kybernetickou bezpečnostní „krizi“.

V případě krize s kybernetickými prvky napříč celou EU provádí koordinaci reakce na politické úrovni Unie Rada s využitím integrovaných opatření pro politickou reakci na krize (opatření IPCR).

V Komisi bude koordinace probíhat v souladu se systémem včasného varování ARGUS.

Pokud má krize významný externí rozměr nebo rozměr společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP), aktivuje se mechanismus ESVC pro reakce na krize.

Tento plán popisuje, jak by tyto zavedené mechanismy řešení krizí měly naplno využívat stávajících subjektů v oblasti kybernetické bezpečnosti na úrovni EU i mechanismů spolupráce mezi členskými státy.

Plán přitom zohledňuje soubor hlavních zásad (proporcionalita, subsidiarita, komplementarita a důvěrnost informací) a představuje hlavní cíle spolupráce (účinná reakce, sdílení informací o situaci, komunikace s veřejností) na třech úrovních (strategická/politická, operační a technická), mechanismy a zapojené aktéry, jakož i kroky nutné ke splnění uvedených hlavních cílů.

Plán se nezaměřuje na celý životní cyklus řešení krize (prevence/zmírňování, připravenost, reakce, obnova), nýbrž jen na reakci. Některé činnosti, zvláště ty, které souvisí se sdílením informací o situaci, návrh nicméně řeší.

Důležité je zmínit i to, že kybernetické bezpečnostní incidenty mohou stát u zrodu nebo být součástí rozsáhlejší krize s dopadem na jiná odvětví. Vzhledem k tomu, že většina kybernetických bezpečnostních krizí má mít dopad na fyzický svět, musí se jakákoli vhodná reakce spoléhat jak na kybernetická, tak na nekybernetická zmírňující opatření. Činnosti v rámci reakce na kybernetické krize by měly být koordinovány s dalšími mechanismy řešení krizí na úrovni EU, vnitrostátní úrovni či sektorové úrovni.

A konečně je třeba uvést, že tento plán nenahrazuje a neměl by se dotýkat stávajících odvětvových nebo politických mechanismů, opatření nebo nástrojů, jako např. pro program globálního družicového navigačního systému ⁽¹⁾.

Hlavní zásady

Při práci na dosažení cílů, určování nezbytných činností a přidělování rolí a odpovědností příslušným aktérům nebo mechanismům byly uplatněny následující hlavní zásady, které je také třeba dodržet při přípravě budoucích prováděcích pokynů.

Proporcionalita: Velká většina kybernetických bezpečnostních incidentů postihujících členské státy spadá výrazně pod úroveň toho, co lze považovat za vnitrostátní, natož evropskou „krizi“. Základ pro spolupráci mezi členskými zeměmi při reakci na takové incidenty představuje síť bezpečnostních týmů pro reakci na počítačové bezpečnostní incidenty (tzv. týmy CSIRT) ustavená směrnicí o bezpečnosti sítí a informací ⁽²⁾. Národní týmy CSIRT spolupracují a dobrovolně si každý den vyměňují informace, mimo jiné, je-li to nutné, i v rámci reakce na kybernetické bezpečnostní incidenty, které postihly více než jeden členský stát, v souladu se standardními operačními postupy (SOP) sítě týmů CSIRT. Plán by měl proto tyto standardní operační postupy využít a měly by reflektovat jakékoli další konkrétní úkoly prováděné v souvislosti s kybernetickou bezpečnostní krizí.

⁽¹⁾ Rozhodnutí 2014/496/SZBP.

⁽²⁾ Směrnice (EU) 2016/1148.

Subsidiarita: Zásada subsidiarity je klíčová. V případě rozsáhlých kybernetických bezpečnostních incidentů nebo krizí majících dopad na členské státy jsou za reakci primárně odpovědné členské státy. Důležitou úlohu však sehrávají také Komise, Evropská služba pro vnější činnost a další orgány, instituce a subjekty EU. Tato úloha je jasně stanovena v opatřeních IPCR, ale pramení rovněž z práva Unie či jen z toho, že kybernetické bezpečnostní incidenty a krize mohou mít dopad na všechny segmenty hospodářské činnosti na jednotném trhu, bezpečnostní a mezinárodní vztahy Unie i na orgány samotné.

Komplementarita: Plán plně zohledňuje stávající mechanismy řešení krizí na úrovni EU, a to integrovaná opatření EU pro politickou reakci na krize (IPCR EU), ARGUS a mechanismus ESVC pro reakce na krize, začleňuje do nich nové struktury a mechanismy zřízené směrnicí o bezpečnosti sítí a informací, a to síť bezpečnostních týmů CSIRT, jakož i příslušné agentury a instituce, a to Evropskou agenturu pro bezpečnost sítí a informací (ENISA), Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě při Europolu (Europol/EC3), Středisko EU pro analýzu zpravodajských informací (INTCEN), zpravodajské ředitelství Vojenského štábu EU (EUMS INT), situační středisko (SITROOM) při INTCEN, které pracují společně jako společná zpravodajsko-analytická složka (SIAC); a dále středisko EU pro hybridní hrozby (základnu má v INTCEN) a skupinu pro reakci na počítačové hrozby v orgánech, institucích a jiných subjektech EU (CERT-EU). Tímto způsobem by měl plán rovněž maximalizovat komplementaritu a minimalizovat přesah jejich interakce a spolupráce.

Důvěrnost informací: Veškerá výměna informací v kontextu tohoto plánu se musí řídit příslušnými pravidly o bezpečnosti ⁽¹⁾, o ochraně osobních údajů a tzv. „semaforovém protokolu“ (Traffic Light Protocol, TLP) ⁽²⁾. Pro výměnu utajovaných informací musí být bez ohledu na klasifikační schéma použity dostupné akreditované nástroje ⁽³⁾. Při zpracování osobních údajů musí být dodrženy příslušné předpisy EU, a to zejména obecné nařízení o ochraně osobních údajů ⁽⁴⁾, směrnice o soukromí a elektronických komunikacích ⁽⁵⁾ a nařízení „o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Unie a o volném pohybu těchto údajů“ ⁽⁶⁾.

Hlavní cíle

Spolupráce podle tohoto plánu sleduje výše uvedený tříúrovňový přístup – na rovině politické, operační a technické. Na každé z nich může spolupráce zahrnovat výměnu informací i společné kroky a jejím cílem je dosáhnout následujících hlavních cílů.

- Účinná reakce. Reakce může mít mnoho podob, od stanovení technických opatření, což může být to, že dva nebo více subjektů společně vyšetří technické příčiny incidentu (např. analýza malwaru), či určení způsobů, jak mohou organizace zjistit, zda byly zasaženy (např. indikátory narušení), až po operační rozhodnutí o použití těchto opatření a – na politické úrovni – rozhodnutí o spuštění dalších nástrojů v závislosti na typu incidentu, jako je diplomatická reakce EU na kybernetické činnosti se zlým úmyslem („soubor nástrojů pro kybernetickou diplomacii“) nebo operační protokol EU pro boj proti hybridním hrozbám.
- Sdílení informací o situaci. Pro koordinovanou reakci je důležité, aby všichni zainteresovaní aktéři na všech třech úrovních (technické, operační a politické) dostatečně dobře rozuměli tomu, co se děje. K situačním informacím mohou patřit i technologické údaje o příčinách, dopadu a původu incidentu. Protože kybernetické bezpečnostní incidenty mohou mít dopad na mnoho odvětví (finančnictví, energetiku, dopravu, zdravotnictví atd.), je naprosto nezbytné, aby se příslušné informace ve vhodném formátu dostaly včas ke všem příslušným zainteresovaným stranám.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41); rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53); rozhodnutí vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 19. dubna 2013 o bezpečnostních pravidlech pro Evropskou službu pro vnější činnost (Úř. věst. C 190, 29.6.2013, s. 1); rozhodnutí Rady 2013/488/EU ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 274, 15.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ <https://www.first.org/tlp>

⁽³⁾ K červnu 2016 patřily k těmto přenosovým kanálům CIMS (Classified Information Management System), ACID (šifrovací algoritmus), RUE (zabezpečený systém pro vytváření, výměnu a ukládání dokumentů RESTREINT UE/EU RESTRICTED) a síť SOLAN. Mezi další způsoby např. přenášení utajovaných informací patří program PGP nebo standard S/MIME.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1) – v současnosti předmětem přezkumu.

- Dohoda na hlavních sděleních v rámci komunikace s veřejností ⁽¹⁾: Krizová komunikace hraje významnou úlohu při zmírňování negativních dopadů kybernetických bezpečnostních incidentů a krizí, lze ji však také využít k ovlivnění chování (případných) útočníků. Vhodné sdělení může tím, že podá jasný signál o pravděpodobných následcích diplomatické reakce, posloužit k ovlivnění chování agresorů. Aby politická reakce byla účinná, je nutné, aby veřejná komunikace s cílem zmírnit negativní dopady kybernetických bezpečnostních incidentů a krizí byla sladěná s veřejnou komunikací s cílem ovlivnit útočníka. Zvláště důležité pro kybernetickou bezpečnost je šíření přesných, vykonatelných informací o tom, jak může veřejnost zmírnit účinky incidentu (např. instalováním záplaty, provedením bezplatně nabídnutých úkonů pro obejití hrozby atd.)

SPOLUPRÁCE MEZI ČLENSKÝMI STÁTY A AKTÉRY ČLENSKÝCH STÁTŮ A EU NA TECHNICKÉ, OPERAČNÍ A STRATEGICKÉ/POLITICKÉ ÚROVNI

Účinná reakce na rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty nebo krize na úrovni EU závisí na účinné technické, operační a strategické/politické spolupráci.

Na každé z těchto úrovní by zúčastnění aktéři měli provádět konkrétní činnosti, pokud jde o dosažení tří hlavních cílů:

- koordinovaná reakce,
- sdílení informací o situaci,
- komunikace s veřejností.

V průběhu incidentu nebo krize nižší úrovně spolupráce varují, informují a podporují vyšší úrovně, které pak podle potřeby vydávají pokyny ⁽²⁾ a rozhodnutí nižším úrovním.

Spolupráce na technické úrovni

Rozsah činností:

- řešení incidentu ⁽³⁾ během kybernetické bezpečnostní krize
- monitoring a sledování incidentu včetně průběžné analýzy hrozeb a rizik

Potenciální aktéři

Na technické úrovni je ústředním mechanismem pro spolupráci podle tohoto plánu síť týmů CSIRT, které předseda předsednictví a které sekretariát poskytuje agentura ENISA.

- Členské státy:
 - příslušné úřady a jednotná kontaktní místa zřízená podle směrnice o bezpečnosti sítí a informací
 - týmy CSIRT
- Orgány a instituce EU
 - ENISA
 - Europol/EC3
 - CERT-EU

⁽¹⁾ Tady je třeba zmínit, že komunikace s veřejností může znamenat jak komunikování o incidentu s veřejností jako celkem, tak komunikaci více technických a operačních informací kritickým odvětvím a těm, kdo byli incidentem zasaženi. To může znamenat, že je nutné využít kanály pro šíření utajovaných informací a specifické technické nástroje/platformy. Komunikace s operátory/provozovateli a širší veřejností v rámci členského státu je však v obou případech výsadou a odpovědností každého členského státu. V souladu s výše uvedenou zásadou subsidiarity jsou to tedy členské státy a vnitrostátní týmy CSIRT, kdo má definitivní odpovědnost za informace šířené na jejich území a předávané jejich klientům.

⁽²⁾ „Povolení jednat“ – tváří v tvář kybernetické bezpečnostní krizi má zásadní důležitost krátká reakční doba nutná ke spuštění příslušných zmírňujících opatření. Aby mohla být reakční doba co nejkratší, může „povolení jednat“ vydávat jeden stát druhému a povolit mu jednat okamžitě, aniž by musel konzultovat s vyššími úrovněmi nebo orgány EU a použít za běžné situace povinné oficiální kanály, ledaže by to bylo v konkrétním případě vyžadováno (tj. např. tým CSIRT by nemusel konzultovat s vyššími úrovněmi, zda může týmu CSIRT v jiném členském státě poslat cenné informace).

⁽³⁾ „Řešením incidentu“ se rozumí veškeré postupy, které pomáhají incident odhalit, analyzovat, zamezit jeho šíření a reagovat na něj.

- Evropská komise
 - Středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události (ERCC) (služba s nepřetržitým provozem umístěná v GR ECHO) a jmenovaný vedoucí útvar (buď GR CNECT, nebo GR HOME podle konkrétní povahy incidentu), generální sekretariát (sekretariát ARGUS), GR HR (ředitelství pro bezpečnost), GR DIGIT (IT bezpečnostní operace)
 - U ostatních agentur EU ⁽¹⁾ odpovídající mateřské generální ředitelství Komise, nebo ESVČ (první kontaktní místo)
- ESVČ
 - SIAC (společná zpravodajsko-analytická složka: EU INTCEN a EUMS INT)
 - Situační středisko EU a jmenovaná geografická nebo tematická služba
 - Středisko EU pro hybridní hrozby (součást EU INTCEN – kybernetická bezpečnost v hybridním kontextu)

Sdílení informací o situaci:

- Jako součást pravidelné spolupráce na technické úrovni na podporu informovanosti Unie o situaci by agentura ENISA měla pravidelně připravovat technickou zprávu EU o situaci v oblasti kybernetické bezpečnosti týkající se incidentů a hrozeb na základě veřejně dostupných informací, svých vlastních analýz a zpráv, které s ní (dobrovolně) sdílí týmy CSIRT členských států nebo jednotná kontaktní místa podle směrnice o bezpečnosti sítí a informací, Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě (EC3) při Europolu, skupina CERT-EU a případně Evropské středisko pro analýzu zpravodajských informací (INTCEN) při Evropské službě pro vnější činnost (ESVČ). Zpráva by měla být k dispozici příslušným místům Rady, Komisi, vysoké představitelce/místopředsedkyni Komise a síti týmů CSIRT.
- V případě velkého incidentu připraví předseda sítě týmů CSIRT s pomocí agentury ENISA situační zprávu EU o kybernetickém bezpečnostním incidentu ⁽²⁾, jež se předloží předsednictví, Komisi a vysoké představitelce/místopředsedkyni Komise prostřednictvím týmu CSIRT rotujícího předsednictví.
- *Všechny ostatní agentury EU* podávají zprávy svému mateřskému generálnímu ředitelství, které dále podává zprávy vedoucímu útvaru Komise.
- *Skupina CERT-EU* podává technické zprávy síti týmů CSIRT, orgánům a agenturám EU (podle situace) a systému ARGUS (je-li aktivován).
- *Europol/EC3* ⁽³⁾ a *CERT-EU* poskytují odbornou forenzní analýzu technických artefaktů a další technické informace síti týmů CSIRT.
- SIAC ESVČ: Středisko EU pro hybridní hrozby jménem střediska INTCEN podává zprávy příslušným oddělením ESVČ.

Reakce:

- *Síť týmů CSIRT* si vyměňuje technické detaily a analýzu incidentu, např. IP adresy, indikátory narušení ⁽⁴⁾ atd. Tyto informace by měly být bez zbytečného prodlení, ale nejpozději do 24 hodin od detekování incidentu hlášeny agentuře ENISA.
- V souladu se standardními operačními postupy sítě týmů CSIRT spolupracují její členové na analýze existujících technických artefaktů a dalších technických informací týkajících se incidentu za účelem stanovení příčiny a možných technických zmírňujících opatření.
- Agentura ENISA pomáhá v souladu se svým mandátem ⁽⁵⁾ svými odbornými zkušenostmi týmům CSIRT v jejich technické činnosti.

⁽¹⁾ Podle povahy a dopadu incidentu na různá odvětví činnosti (finančnictví, doprava, energetika, zdravotnictví atd.) budou zapojeny příslušné agentury nebo instituce EU.

⁽²⁾ Situační zpráva EU o kybernetickém bezpečnostním incidentu je souhrnem vnitrostátních zpráv poskytnutých vnitrostátními týmy CSIRT. Formát této zprávy by měl být popsán ve standardních operačních postupech sítě týmů CSIRT.

⁽³⁾ V souladu s podmínkami a postupy uvedenými v právním rámci centra EC3.

⁽⁴⁾ Indikátor narušení (indicator of compromise, IOC) – v počítačové forenzní analytice jde o artefakt na síti nebo v operačním systému, který s vysokou pravděpodobností ukazuje na narušení počítačového systému. K typickým IOC patří signatury a IP adresy virů, haše MD5 nebo malwarové soubory nebo internetové adresy nebo doménová jména řídicích serverů botnetů.

⁽⁵⁾ Návrh nařízení o agentuře ENISA, Evropské agentuře pro kybernetickou bezpečnost a o zrušení nařízení (EU) č. 526/2013 a o kybernetické bezpečnostní certifikaci informační a komunikační technologie (nařízení o kybernetické bezpečnosti), 13. září 2017.

- Tým CSIRT členských států koordinují svoji činnost v oblasti technické reakce s pomocí agentury ENISA a Komise.
- SIAC ESVČ: Středisko EU pro hybridní hrozby jménem INTCEM spouští proces sběru prvotních důkazů.

Komunikace s veřejností:

- Tým CSIRT v návaznosti na proces autorizace pro každý jednotlivý případ vypracovávají technická doporučení ⁽¹⁾ a výstrahy o zranitelnostech ⁽²⁾ a šíří je mezi odbornou i laickou veřejností ve svých zemích.
- Agentura ENISA usnadňuje tvorbu a šíření společných komunikačních sdělení sítí týmů CSIRT.
- Agentura ENISA koordinuje svoji komunikaci s veřejností se sítí týmů CSIRT a útvarem mluvčího Komise.
- ENISA a EC3 koordinují svoji komunikaci s veřejností na základě sdílení informací o situaci dohodnutého mezi členskými státy. Oba subjekty koordinují svoji komunikaci s veřejností s útvarem mluvčího Komise.
- Pokud má krize externí rozměr nebo rozměr společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP), měla by být komunikace s veřejností koordinována s ESVČ a útvarem mluvčího vysoké představitelky/místopředsedkyně Komise.

Spolupráce na operační úrovni

Rozsah činností:

- Příprava rozhodování na politické úrovni
- Koordinace řízení kybernetické bezpečnostní krize (případně)
- Vyhodnocení následků a dopadu na úrovni EU a návrh možných zmírňujících opatření

Potenciální aktéři

- Členské státy:
 - příslušné úřady a jednotná kontaktní místa zřízená podle směrnice o bezpečnosti sítí a informací
 - týmy CSIRT, agentury pro kybernetickou bezpečnost
 - další vnitrostátní odvětvové orgány (v případě incidentu nebo krize zasahující více odvětví)
- Orgány a instituce EU
 - ENISA
 - Europol/EC3
 - CERT-EU
- Evropská komise
 - generální tajemník Generálního sekretariátu (příp. jeho zástupce) (proces ARGUS)
 - GŘ CNECT/HOME
 - bezpečnostní orgán Komise
 - další generální ředitelství (v případě incidentu nebo krize zasahující více odvětví)

⁽¹⁾ Doporučení technické povahy o příčinách a možných zmírňujících krocích.

⁽²⁾ Informace o technické zranitelnosti, kterou někdo zneužívá, aby negativně ovlivnil systém IT.

- ESVČ
 - generální tajemník pro reakci na krizi (příp. jeho zástupce) a SIAC (EU INTCEM a EUMS INT)
 - středisko EU pro hybridní hrozby
- Rada
 - předsednictví (předseda Horizontální pracovní skupiny pro otázky týkající se kybernetiky nebo COREPER ⁽¹⁾) s podporou Generálního sekretariátu Rady nebo Politického a bezpečnostního výboru (PSC) ⁽²⁾ a – jsou-li aktivována – s podporou opatření IPCR

Informovanost o situaci:

- Podpora přípravy politicko-strategických situačních zpráv (např. zprávy ISAA v případě aktivace opatření IPCR)
- *Horizontální pracovní skupina Rady pro otázky týkající se kybernetiky* připravuje zasedání COREPER nebo PSC
- V případě aktivace opatření IPCR:
 - Předsednictví může svolat schůze u kulatého stolu za účelem přípravy zasedání COREPER nebo PSC, na které pozve relevantní aktéry v členských státech, orgány, agentury a třetí strany jako země mimo EU a mezinárodní organizace. Jsou to krizové schůze, na kterých se identifikují slabá místa a vypracovávají návrhy pro průřezové otázky.
 - *Vedoucí útvar Komise nebo ESVČ* jako vedoucí ISAA připravuje zprávu ISAA, do které dále přispívají ENISA, síť týmů CSIRT, Europol/EC3, EUMS INT, INTCEM a všichni ostatní relevantní aktéři. Zpráva ISAA je celounijní posouzení založené na korelaci technického posouzení incidentů a krizí (analýza hrozeb, posouzení rizik, netechnické následky a účinky, nekybernetické aspekty incidentu nebo krize atd.), které je připraveno na míru potřebám operační a politické úrovně.
- V případě aktivace ARGUS:
 - CERT-EU a EC3 ⁽³⁾ přispívají přímo do výměny informací v rámci Komise.
- V případě aktivace mechanismu ESVČ pro reakce na krizi:
 - SIAC zintenzivní sběr informací a sloučí informace ze všech zdrojů a připraví analýzu a posouzení incidentu.

Reakce (na žádost politické úrovně):

- Přeshraniční spolupráce s jednotným kontaktním místem a příslušnými vnitrostátními orgány (směrnice o bezpečnosti sítí a informací) na zmírňování následků a dopadů.
- Aktivace všech technických zmírňujících opatření a koordinace technických opatření nutných k zastavení nebo omezení dopadu útoků na zacílené informační systémy.
- Spolupráce a – pokud o tom bude rozhodnuto – koordinace technických kapacit za účelem společné nebo kolaborativní reakce v souladu se **standardními operačními postupy sítě týmů CSIRT**.
- Vyhodnocení nutnosti spolupracovat s příslušnými třetími stranami.
- Rozhodování v rámci procesu ARGUS (bude-li aktivován).
- Příprava rozhodnutí a koordinace v rámci opatření IPCR (budou-li aktivována).
- Podpora rozhodování ESVČ prostřednictvím mechanismu ESVČ pro reakce na krizi (bude-li aktivován), a to i pokud jde o kontakty se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi a veškerá opatření, jejichž cílem je ochrana misí a operací SBOP a delegací EU.

⁽¹⁾ Výbor stálých zástupců neboli COREPER (článek 240 Smlouvy o fungování Evropské unie) zodpovídá za přípravu prací Rady Evropské unie.

⁽²⁾ Politický a bezpečnostní výbor (PSC) je výbor Rady Evropské unie zabývající se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou (SZBP), jak je uvedeno v článku 38 Smlouvy o Evropské unii.

⁽³⁾ V souladu s podmínkami a postupy uvedenými v právním rámci centra EC3.

Komunikace s veřejností:

- Dohoda na sděleních pro veřejnost o incidentu.
- Pokud má krize externí rozměr nebo rozměr společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP), měla by být komunikace s veřejností koordinována s ESVČ a útvarem mluvčího vysoké představitelky/místopředsedkyně Komise.

Spolupráce na strategické/politické úrovni*Potenciální aktéři*

- Pokud jde o členské státy, ministři příslušní pro kybernetickou bezpečnost.
- Pokud jde o Evropskou radu, předseda.
- Pokud jde o Radu, rotující předsednictví Rady.
- Při opatřeních v rámci „sady nástrojů kybernetické diplomacie“, PSC a horizontální pracovní skupina.
- Pokud jde o Evropskou komisi, předseda nebo pověřený místopředseda/člen Komise.
- Vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku/místopředseda Komise.

Rozsah činností: strategické a politické řízení jak kybernetických, tak nekybernetických aspektů krize, včetně opatření na základě rámce pro společnou diplomatickou reakci EU na kybernetické činnosti se zlým úmyslem.

Sdílená informovanost o situaci:

- Určit dopady narušení způsobených krizí na fungování Unie.

Reakce:

- Aktivovat další mechanismy/nástroje řešení krizí v závislosti na povaze a dopadu incidentu. Ty mohou zahrnovat například mechanismus civilní ochrany.
- Přijmout opatření na základě rámce pro společnou diplomatickou reakci EU na kybernetické činnosti se zlým úmyslem.
- Zpřístupnit podporu při mimořádných událostech postiženým členským státům, například aktivací Fondu pro reakci při mimořádných událostech v oblasti kybernetické bezpečnosti ⁽¹⁾, jakmile bude použitelný.
- Případná spolupráce a koordinace s mezinárodními organizacemi, jako jsou Organizace spojených národů (OSN), Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE), a zejména NATO.
- Posoudit důsledky pro národní bezpečnost a obranu.

Komunikace s veřejností:

Rozhodnout o společné komunikační strategii vůči veřejnosti.

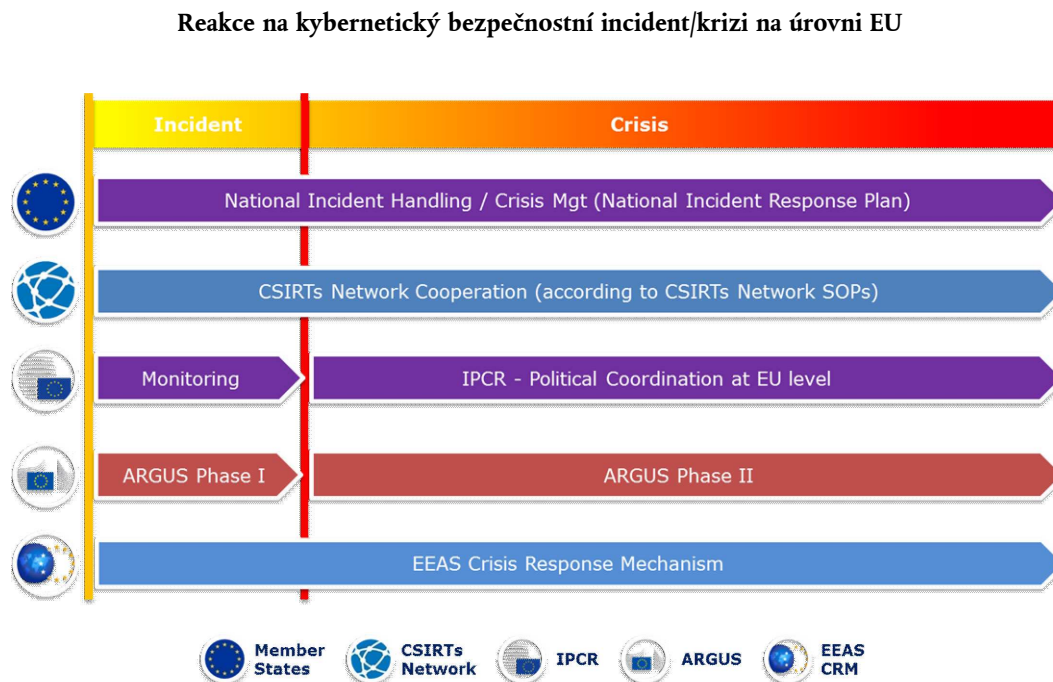
REAKCE KOORDINOVANÁ S ČLENSKÝMI STÁTY NA ÚROVNI EU V RÁMCI OPATŘENÍ IPCR

V souladu se zásadou komplementarity na úrovni EU vymezuje tento oddíl zejména hlavní cíle a povinnosti i činnosti orgánů členských států, sítě CSIRT, agentury ENISA, skupiny CERT-EU, Europolu/centra EC3, střediska INTCEN, střediska EU pro hybridní hrozby a Horizontální pracovní skupiny Rady pro otázky týkající se kybernetiky v rámci postupu IPCR a zaměřuje se na ně. Předpokládá se, že aktéři jednají v souladu se zavedenými postupy na úrovni EU nebo na vnitrostátní úrovni.

Je nezbytné upozornit, že, jak dokládá obrázek 1, bez ohledu na aktivaci mechanismů EU pro řešení krizí probíhají činnosti na vnitrostátní úrovni, jakož i spolupráce v rámci sítě týmů CSIRT (v případě potřeby) po dobu jakéhokoli incidentu/krize podle zásady subsidiarity a proporcionality.

⁽¹⁾ Fond pro mimořádné události v oblasti kybernetické bezpečnosti je opatření navržené ve společném sdělení „Resilience, Deterrence and Defence: Building strong cybersecurity for the EU“, JOIN(2017) 450/1.

Obrázek 1

Všechny činnosti popsané níže se mají provádět v souladu se standardními operačními postupy/pravidly zapojených mechanismů spolupráce a dále v souladu s ustavenými mandáty a pravomocemi jednotlivých aktérů a institucí. Je možné, že tyto postupy/pravidla bude nutné doplnit nebo upravit, aby bylo dosaženo co nejlepší spolupráce a co nejúčinnější reakce na rozsáhlé kybernetické bezpečnostní incidenty a krize.

Je možné, že při některém konkrétním incidentu nebude od všech aktérů vyžadováno, aby přijali opatření. Nicméně plán a příslušné standardní operační postupy mechanismů spolupráce by měly předpokládat jejich možné zapojení.

Vzhledem k různé míře dopadu, jež může mít kybernetický bezpečnostní incident na společnost, bude vysoký stupeň pružnosti, pokud jde o zapojení odvětvových aktérů na všech úrovních, a jakákoli náležitá reakce záviset jak na kybernetických, tak na nekybernetických zmírňujících opatřeních.

Řešení kybernetických bezpečnostních krizí – začlenění kybernetické bezpečnosti do postupu IPCR

Opatření IPCR, popsaná ve standardních operačních postupech IPCR ⁽¹⁾, se řídí posloupností podle kroků popsaných níže (uplatnění některých z těchto kroků bude záviset na situaci).

Při každém kroku uvádíme konkrétní činnosti a aktéry kybernetické bezpečnosti. Pro snazší orientaci je při každém kroku uveden text ze standardních operačních postupů IPCR a po něm následují konkrétní opatření plánu. Tento přístup založený na postupných krocích rovněž umožňuje jednoznačné určení stávajících **nedostatků** v nezbytných schopnostech a postupech, které brání účinné reakci na kybernetické bezpečnostní krize.

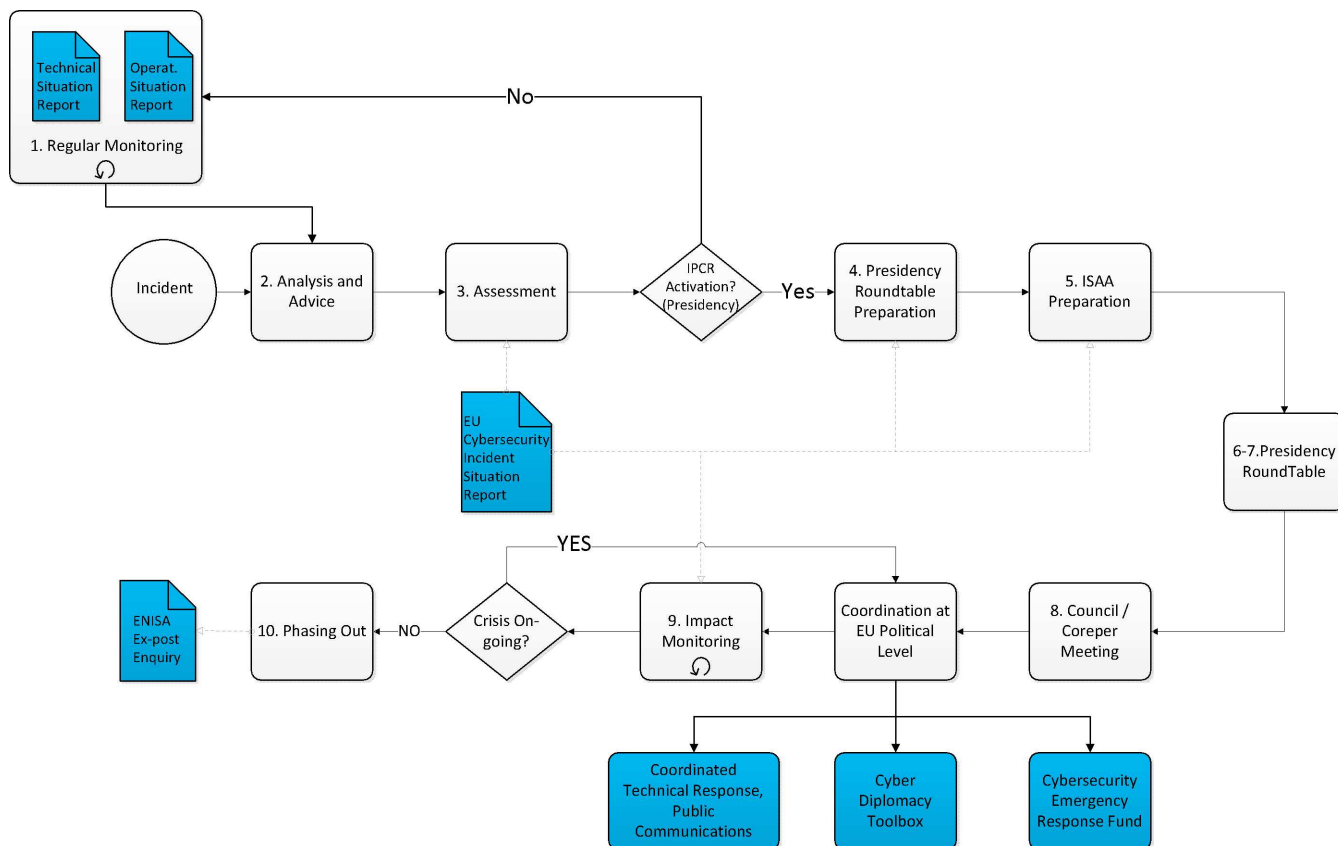
Obrázek 2 (níže ⁽²⁾) je grafické zobrazení postupu IPCR, v němž jsou nové prvky zvýrazněny modře.

⁽¹⁾ Z dokumentu 12607/15 „Standardní operační postupy integrované politické reakce EU na krize“, který schválila Skupina přátel předsednictví a který vzal Výbor stálých zástupců na vědomí v říjnu 2015.

⁽²⁾ Větší verzi obrázku lze nalézt v dodatku.

Obrázek 2

Konkrétní prvky kybernetické bezpečnosti v IPCR

Poznámka: Vzhledem k povaze hybridních hrozeb v kybernetické oblasti, které jsou koncipovány tak, aby zůstaly pod prahem zřejmé krize, musí EU přijmout opatření v oblasti prevence a připravenosti. Středisko EU pro hybridní hrozby má za úkol rychle analyzovat relevantní incidenty a informovat příslušné koordinační struktury. Pravidelné podávání zpráv střediskem pro hybridní hrozby může přispět k utváření odvětvové politiky s cílem posílit připravenost.

- **Krok 1 – Pravidelné odvětvové monitorování a varování:** stávající pravidelné odvětvové situační zprávy a varování poskytují předsednictví Rady informace o rozvíjející se krizi a jejím možném vývoji.
- **Zjištěný nedostatek:** V současnosti neexistují pravidelné a koordinované zprávy o situaci v oblasti kybernetické bezpečnosti ani varování, pokud jde o kybernetické bezpečnostní incidenty (a hrozby) na úrovni EU.
- **Plán: monitorování situace v oblasti kybernetické bezpečnosti EU/podávání zpráv o této situaci**
 - Agentura ENISA bude **pravidelně** připravovat **technickou zprávu EU o situaci v oblasti kybernetické bezpečnosti** týkající se kybernetických bezpečnostních incidentů a hrozeb na základě veřejně dostupných informací, svých vlastních analýz a zpráv, které s ní (dobrovolně) sdílí týmy CSIRT členských států nebo jednotná kontaktní místa podle směrnice o bezpečnosti sítí a informací, Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě (EC3) při Europolu, skupina CERT-EU a Evropské středisko pro analýzu zpravodajských informací (INTCEN) při Evropské službě pro vnější činnost (ESVČ). Zpráva by měla být k dispozici příslušným útvarům Rady, Komise a síti týmů CSIRT.
 - Středisko EU pro hybridní hrozby by jménem SIAC mělo vytvářet **operační zprávu EU o situaci v oblasti kybernetické bezpečnosti**. Tato zpráva rovněž představuje podporu pro rámec pro společnou diplomatickou reakci EU na kybernetické činnosti se zlým úmyslem.
 - Obě zprávy jsou šířeny mezi zainteresovanými stranami na úrovni EU a členských států, aby přispívaly k jejich vlastní informovanosti o situaci, utvářely rozhodování a usnadňovaly přeshraniční regionální spolupráci.

Poté, co byl zjištěn incident

- **Krok 2 – Analýza a doporučení:** na základě dostupného monitorování a varování se útvary Komise, ESVČ a generální sekretariát Rady vzájemně informují o možném vývoji, aby byly připraveny poskytovat předsednictví doporučení pro případnou aktivaci (v plném rozsahu nebo v režimu sdílení informací) IPCR.

— **Plán:**

- Pokud jde o Komisi, GR CNECT, GR HOME, GR HR.DS a GR DIGIT, podporované agenturou ENISA, centrem EC3 a skupinou CERT-EU.
 - ESVČ. Středisko EU pro hybridní hrozby, které využívá práci situačního střediska EU (SITROOM) a zpravodajské zdroje, zajišťuje informovanost o situaci, pokud jde o skutečné a potenciální hybridní hrozby pro EU a její partnery, včetně kybernetických hrozeb. Proto v případě, že analýza a posouzení střediska EU pro hybridní hrozby naznačují existenci možných hrozeb namířených proti členskému státu, partnerské zemi nebo organizaci, INTCEN bude podle zavedených postupů informovat (v první řadě) na operační úrovni. Na operační úrovni se pak vypracují doporučení pro politicko-strategickou úroveň, včetně případné aktivace opatření pro řešení krizí v monitorovacím režimu (např. mechanismus ESVČ pro reakce na krize nebo monitorovací stránka IPCR).
 - Předseda sítě týmů CSIRT, jemuž je nápomocna agentura ENISA, připravuje situační zprávu EU o kybernetických bezpečnostních incidentech⁽¹⁾, jež se předkládá předsednictví, Komisi a vysokému představiteli/místopředsedovi Komise prostřednictvím týmu CSIRT rotujícího předsednictví.
- **Krok 3 – Posouzení/rozhodnutí o aktivaci opatření IPCR:** předsednictví posoudí, zda je zapotřebí politická koordinace, výměna informací či rozhodování na úrovni EU. Za tímto účelem může předsednictví svolat neformální zasedání u kulatého stolu. Předsednictví předběžně určí oblasti, které vyžadují zapojení výboru COREPER či Rady. To bude základem pokynů pro vypracování zpráv týkajících se integrované informovanosti o situaci a analýzy situace (ISAA). S přihlédnutím k povaze krize, jejím možným dopadům a souvisejícím politickým potřebám rozhodne předsednictví o tom, zda je vhodné svolat zasedání příslušných pracovních skupin Rady a/nebo výboru COREPER a/nebo Politického a bezpečnostního výboru.

— **Plán:**

- Účastníci zasedání u kulatého stolu:
 - Útvary Komise a ESVČ budou poskytovat předsednictví poradenství ve svých příslušných oblastech působnosti.
 - Zástupci členských států v Horizontální pracovní skupině pro otázky týkající se kybernetiky, podporování odborníky z hlavních měst (týmy CSIRT, orgány příslušné pro kybernetickou bezpečnost atd.).
 - Politické/strategické pokyny pro zprávy ISAA založené na nejnovější situační zprávě EU o kybernetických bezpečnostních incidentech a dalších informacích poskytnutých účastníky zasedání u kulatého stolu.
 - Příslušné pracovní skupiny a výbory:
 - Horizontální pracovní skupina pro otázky týkající se kybernetiky.

Komise, ESVČ a generální sekretariát Rady, s plným souhlasem a zapojením předsednictví, mohou rovněž rozhodnout o aktivaci IPCR v režimu sdílení informací tím, že vytvoří stránku věnovanou krizi, aby připravily podmínky pro případnou úplnou aktivaci.

- **Krok 4 – Aktivace IPCR/shromažďování a výměna informací:** po aktivaci (ať už v režimu sdílení informací nebo v plném rozsahu) je na webové platformě IPCR vytvořena stránka věnovaná krizi, umožňující konkrétní výměnu informací se zaměřením na aspekty, které budou přispívat ke zprávám ISAA a připravovat diskusi na politické úrovni. To, který útvar bude vedoucím (některý z útvarů Komise nebo ESVČ), bude záviset na okolnostech případu.
- **Krok 5 – Vytváření ISAA:** bude iniciováno vypracování zpráv ISAA. Komise/ESVČ vydá zprávy ISAA, jak je uvedeno ve standardních operačních postupech ISAA, a může dále podporovat výměnu informací na webové

⁽¹⁾ Situační zpráva EU o kybernetických bezpečnostních incidentech je souhrnem vnitrostátních zpráv poskytnutých vnitrostátními týmy CSIRT. Formát této zprávy by měl být popsán ve standardních operačních postupech sítě týmů CSIRT.

platformě IPCR nebo předkládat konkrétní žádosti o informace. Zprávy ISAA budou přizpůsobeny potřebám na politické úrovni (tj. výboru COREPER nebo Rady), jak je vymezí předsednictví a jak budou stanoveny v jeho pokynech, což umožní strategický přehled o situaci a kvalifikovanou rozpravu o bodech programu vymezených předsednictvím. O tom, zda zprávu ISAA vypracuje jeden z útvarů Komise (GR CNECT, GR HOME), nebo ESVČ, se rozhodne v souladu se standardními operačními postupy ISAA podle povahy kybernetické bezpečnostní krize.

V návaznosti na aktivaci IPCR nastíní předsednictví konkrétní oblasti, na které se ISAA soustředí, aby podporovala politickou koordinaci a/nebo rozhodovací proces v Radě. Předsednictví rovněž po konzultacích s útvary Komise/ESVČ určí načasování zprávy.

— **Plán:**

— Zpráva ISAA obsahuje příspěvky relevantních útvarů, včetně:

- sítě týmů CSIRT v podobě situační zprávy EU o kybernetických bezpečnostních incidentech,
- centra EC3, střediska SITROOM, střediska EU pro hybridní hrozby, skupiny CERT-EU; středisko EU pro hybridní hrozby bude případně podporovat vedoucí útvar ISAA a kulatý stůl IPCR a poskytovat jim příspěvky,
- odvětvových agentur a subjektů EU v závislosti na dotčených odvětvích,
- orgánů členských států (jiných než týmů CSIRT).

— Shromažďování vstupů ISAA ⁽¹⁾:

- Komise a agentury EU: interní páteří síť pro ISAA bude zajišťována informačním systémem ARGUS. Agentury EU musí své příspěvky zaslat svému příslušnému GR, které pak relevantní informace vloží do systému ARGUS. Útvary Komise a agentury shromáždí informace ze stávajících odvětvových sítí vytvořených spolu s členskými státy a mezinárodními organizacemi a z dalších relevantních zdrojů.
- Pokud jde o ESVČ: interní páteří síť a jednotné kontaktní místo budou zajišťovány situačním střediskem EU za podpory dalších relevantních oddělení ESVČ. ESVČ bude shromažďovat informace z třetích zemí a z relevantních mezinárodních organizací.

— **Krok 6 – Příprava neformálního kulatého stolu předsednictví:** předsednictví, kterému je nápomocen generální sekretariát Rady, vymezí časový plán, program, účastníky a očekávané výsledky (možné výstupy) neformálního zasedání předsednictví u kulatého stolu. Generální sekretariát Rady bude jménem předsednictví předávat příslušné informace webové platformě IPCR, a zejména vydá oznámení o zasedání.

— **Krok 7 – Kulatý stůl předsednictví/přípravná opatření pro politickou koordinaci/rozhodování EU:** předsednictví uspořádá neformální kulatý stůl, aby vyhodnotilo situaci a připravilo a posoudilo body, na které má být upozorněn výbor COREPER nebo Rada. Neformální kulatý stůl předsednictví bude také fórem pro vypracování, posouzení a projednání veškerých návrhů opatření, které mají být předloženy výboru COREPER/Radě.

— **Plán:**

— Horizontální pracovní skupina Rady pro otázky týkající se kybernetiky by měla připravit zasedání Politického a bezpečnostního výboru nebo výboru COREPER.

— **Krok 8 – Politická koordinace a rozhodování ve výboru COREPER/v Radě:** výsledky zasedání výboru COREPER/Rady se týkají koordinace činností v oblasti reakce na všech úrovních, rozhodnutí o mimořádných opatřeních, politických prohlášeních atd. Tato rozhodnutí rovněž představují aktualizované politické/strategické pokyny pro další vytváření zpráv ISAA.

— **Plán:**

- Politické rozhodnutí o koordinaci reakce na kybernetickou bezpečnostní krizi se uskutečňuje prostřednictvím činností (prováděných příslušnými aktéry) popsanych výše v oddíle 1 „Spolupráce na strategické/politické, operační a technické úrovni“, pokud jde o **reakci a komunikaci s veřejností**.
- Vytváření ISAA pokračuje na technické, operační a politické/strategické úrovni, pokud jde o **informovanost o situaci**, popsanou rovněž výše v oddíle 1.

⁽¹⁾ Standardní operační postupy ISAA.

- **Krok 9 – Monitorování dopadu:** vedoucí útvar ISAA s podporou příspěvateľů ISAA poskytne informace o vývoji krize a dopadu přijatých politických rozhodnutí. Tato zpětnovazební smyčka bude podporovat proces a rozhodnutí předsednictví při pokračujícím zapojení politické úrovně EU nebo při postupném omezování opatření IPCR.
 - **Krok 10 – Postupné ukončování:** předsednictví může stejným postupem jako při aktivaci svolat neformální zasedání u kulatého stolu s cílem posoudit možnost, zda zachovat aktivní opatření IPCR, či nikoli. Předsednictví může rozhodnout o ukončení nebo omezení aktivace.
 - **Plán:**
 - Agentura ENISA může být vyzvána k tomu, aby přispěla k technickému šetření incidentu *ex post* nebo aby je provedla v souladu s ustanoveními svého mandátu.
-

DODATEK

1. MECHANISMY PRO ŘEŠENÍ KRIZÍ, MECHANISMY SPOLUPRÁCE A AKTÉŘI NA ÚROVNI EU

Mechanismy pro řešení krizí

Integrovaná opatření EU pro politickou reakci na krize (IPCR): Integrovaná opatření EU pro politickou reakci na krize (dále jen „IPCR“), jež schválila Rada dne 25. června 2013 ⁽¹⁾, mají usnadnit včasnou koordinaci a reakci na politické úrovni EU v případě závažné krize. IPCR rovněž na politické úrovni podporují koordinaci reakce na uplatnění doložky solidarity (článek 222 SFEU), jak je uvedeno v rozhodnutí Rady 2014/415/EU o provádění doložky solidarity Unií, přijatém dne 24. června 2014. Standardní operační postupy IPCR ⁽²⁾ stanoví aktivační postup a následné kroky.

ARGUS: Systém pro koordinaci v krizových situacích, který zřídila Evropská komise v roce 2005 s cílem stanovit zvláštní koordinační postup v případě závažných krizí zasahujících více odvětví. Opírá se o všeobecný systém rychlého varování (nástroj IT) se stejným názvem. Systém ARGUS má dvě fáze, přičemž v druhé fázi (v případě závažné více odvětvové krize) svolává z pověření předsedy Komise nebo člena Komise, kterému byla přidělena odpovědnost, zasedání krizového koordinačního výboru. V tomto výboru se setkávají zástupci příslušných generálních ředitelství Komise, kabinetů a jiných útvarů EU, aby mohli vést a koordinovat reakci Komise na danou krizi. Výbor, kterému předsedá zástupce generálního tajemníka, zhodnotí situaci, zváží možnosti řešení a přijme vykonatelná rozhodnutí týkající se nástrojů a prostředků EU, za které má Komise odpovědnost, a zajistí realizaci přijatých rozhodnutí ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

Mechanismus ESVČ pro reakce na krize: Mechanismus ESVČ pro reakce na krize je strukturovaný systém, který ESVČ umožňuje reagovat na krize a mimořádné situace s externí povahou nebo významným vnějším rozměrem – včetně hybridních hrozeb –, které by mohly mít nebo reálně mají dopad na zájmy EU nebo kteréhokoli členského státu. Mechanismus zajišťuje účast příslušných úředníků Komise a generálního sekretariátu Rady na zasedáních v tomto rámci, čímž podporuje součinnost mezi úsilím v oblasti diplomacie, bezpečnosti a obrany s finančními a obchodními nástroji a nástroji spolupráce řízenými Komisí. Krizová jednotka může být aktivována po celou dobu trvání krize.

Mechanismy spolupráce

Sít bezpečnostních týmů typu CSIRT: Sít bezpečnostních týmů typu CSIRT (Computer Security Incident Response Team Network) sdružuje všechny vnitrostátní a vládní týmy typu CSIRT a CERT-EU. Účelem této sítě je umožnit a posílit sdílení informací mezi týmy typu CSIRT o kybernetických bezpečnostních hrozbách a incidentech a rovněž spolupracovat při reakci na incidenty a krize v této oblasti.

Horizontální pracovní skupina Rady pro otázky týkající se kybernetiky: Tato pracovní skupina, která byla zřízena s cílem zajistit v Radě strategickou a horizontální koordinaci politických záležitostí v oblasti kybernetiky, se může zapojovat do legislativní i nelegislativní činnosti.

Subjekty

ENISA: Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) byla zřízena v roce 2004. Úzce spolupracuje s členskými státy a soukromým sektorem s cílem poskytovat poradenství a řešení pro záležitosti, jako jsou celoevropská cvičení v oblasti kybernetické bezpečnosti, vypracování národních strategií kybernetické bezpečnosti, spolupráce týmů typu CSIRT a budování jejich kapacit. ENISA spolupracuje přímo s týmy CSIRT v celé EU a zajišťuje sekretariát sítě CSIRT.

Středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události: Středisko pro koordinaci odezvy na mimořádné události v rámci Komise (Generálního ředitelství pro evropskou civilní ochranu a operace humanitární pomoci (GR ECHO)) nepřetržitě (7 dní v týdnu, 24 hodin denně) podporuje a koordinuje řadu činností v oblasti prevence, připravenosti a reakce. Středisko, které zahájilo svou činnost v roce 2013, funguje jako centrála reakcí Komise na krize (ve spolupráci s dalšími krizovými středisky EU), mimo jiné jakožto ústřední kontaktní místo IPCR s nepřetržitým provozem.

⁽¹⁾ Dokument 10708/13 „Dokončení přezkumného postupu opatření pro koordinaci při krizích: integrovaná opatření EU pro politickou reakci na krize“, schválený Radou dne 24. června 2013.

⁽²⁾ Dokument 12607/15 „Standardní operační postupy integrované politické reakce EU na krize“, který schválila Skupina přátel předsednictví a který vzal COREPER na vědomí v říjnu 2015.

⁽³⁾ Předpisy Komise o všeobecném systému rychlého varování „ARGUS“, KOM(2005) 662 v konečném znění, 23. prosince 2005.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2006/25/ES, Euratom ze dne 23. prosince 2005, kterým se mění jednacím řád Komise (Úř. věst. L 19, 24.1.2006, s. 20), kterým se zřizuje obecný systém včasného varování „ARGUS“.

Europol/EC3: Evropské centrum pro boj proti kyberkriminalitě (EC3), zřízené v roce 2013 v rámci Europolu, podporuje reakci donucovacích orgánů na kyberkriminalitu v EU. EC3 poskytuje operační a analytickou podporu členským státům při vyšetřování a slouží jako ústřední bod pro výměnu informací a zpravodajství o trestné činnosti. Podporuje operace a vyšetřování vedené členskými státy poskytováním operační analýzy, koordinace a odborných znalostí, jakož i vysoce specializovaných technických dovedností a digitální forenzní podpory.

CERT-EU: Skupina pro reakci na počítačové hrozby v evropských orgánech, institucích a jiných subjektech je pověřena zlepšováním ochrany evropských institucí, orgánů a jiných subjektů před kybernetickými hrozbami. Je členem sítě týmů CSIRT. Skupina CERT-EU má technické dohody o sdílení informací o kybernetických hrozbách se složkou NATO pro schopnost reakce na počítačové incidenty (NCIRC), některými třetími zeměmi a hlavními komerčními subjekty v oblasti kybernetické bezpečnosti.

Zpravodajská síť EU zahrnuje Středisko EU pro analýzu zpravodajských informací (**EU INTCEN**) a zpravodajské ředitelství Vojenského štábu EU (EUMS INT) v rámci ujednání o **společné zpravodajsko-analytické složce** (SIAC). Posláním SIAC je poskytovat vysokému představiteli Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a Evropské službě pro vnější činnost (ESVČ) zpravodajské analýzy, včasná varování a informovanost o situaci. SIAC nabízí své služby různým orgánům EU v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP), společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) a boje proti terorismu, jež mají rozhodovací pravomoc, jakož i členským státům. EU INTCEN a EUMS INT nejsou operační agentury a nemohou shromažďovat údaje. Za operativní úroveň zpravodajství odpovídají členské státy, SIAC se zabývá pouze strategickou analýzou.

Středisko EU pro hybridní hrozby: Společné sdělení o boji proti hybridním hrozbám z dubna 2016 označuje středisko EU pro hybridní hrozby za ústřední bod pro všechny výchozí analýzy týkající se hybridních hrozeb v EU. Jeho mandát byl schválen v prosinci 2016 Komisí prostřednictvím konzultací mezi jednotlivými útvary. Středisko EU pro hybridní hrozby bylo zřízeno při EU INTCEN a je součástí SIAC, spolupracuje tedy s EUMS INT a je mu přidělen stálý vojenský zástupce. „Hybridní“ označuje úmyslné použití kombinace různých skrytých či zjevných, vojenských či civilních nástrojů a mechanismů, jako jsou kybernetické útoky, dezinformační kampaně, špionáž, ekonomický tlak, využívání zástupných aktivit nebo jiná podvratná činnost, státním či nestátním subjektem. Středisko EU pro hybridní hrozby spolupracuje s rozsáhlou sítí kontaktních míst v rámci Komise i členských států s cílem zajistit integrovanou reakci/integrovaný přístup celé státní správy, jež jsou nezbytné při řešení různých výzev.

Situační středisko EU: Situační středisko EU je součástí Střediska EU pro analýzu zpravodajských informací (EU INTCEN) a poskytuje operační kapacitu ESVČ, aby bylo možné zajistit okamžitou a účinnou reakci na krizové situace. Je to stálý civilně-vojenský pohotovostní subjekt, který zajišťuje monitorování a informovanost o situaci v celosvětovém měřítku a je schopen fungovat nepřetržitě (7 dní v týdnu, 24 hodin denně).

Relevantní nástroje

Rámc pro společnou diplomatickou reakci EU na kybernetické činnosti se zlým úmyslem: Tento rámc, dohodnutý v červnu 2017, je součástí přístupu EU ke kybernetické diplomacii, jež přispívá k předcházení konfliktům, zmírňování kybernetických bezpečnostních hrozeb a větší stabilitě v oblasti mezinárodních vztahů. Rámc plně využívá opatření v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně případných omezujících opatření. Používání opatření v tomto rámci by mělo podpořit spolupráci, usnadnit zmírňování okamžitých a dlouhodobých hrozeb a ovlivňovat chování příslušných pachatelů a potenciálních agresorů v dlouhodobém horizontu.

2. KRIZOVÁ KOORDINACE V OBLASTI KYBERNETICKÉ BEZPEČNOSTI V OPATŘENÍCH IPCR – ROVINA HORIZONTÁLNÍ KOORDINACE A POLITICKÁ ESKALACE

Opatření IPCR mohou být používána (a jsou používána) k řešení technických a operačních otázek, ale vždy z politického či strategického hlediska.

V případě eskalace mohou být použita podle závažnosti krize tak, že se z „režimu monitorování“ přejde na „režim sdílení informací“, který je první úrovní aktivace IPCR, a poté na „plnou aktivaci IPCR“.

O aktivaci plného režimu rozhoduje rotující předsednictví Rady EU. Komise, ESVČ a generální sekretariát Rady mohou aktivovat IPCR v režimu sdílení informací. V režimu monitorování a režimu sdílení informací se spustí různé úrovně výměny informací; v režimu sdílení informací se aktivuje žádost o vypracování zpráv ISAA. Při plné aktivaci se soubor

nástrojů doplní o zasedání IPCR u kulatého stolu, při nichž k jednacímu stolu zasedne předsednictví (obvykle předseda výboru COREPER II nebo odborník na danou oblast na úrovni poradců stálého zastoupení, ve výjimečných případech zasedání u kulatého stolu na ministerské úrovni).

Aktéři

Vedení: rotující předsednictví (zpravidla předseda výboru COREPER)

Za Evropskou radu – kabinet předsedy

Za Evropskou komisi – úroveň zástupce generálního tajemníka/GŘ a/nebo odborníků na danou oblast

Za ESVČ – úroveň zástupce generálního tajemníka/výkonného ředitele a/nebo odborníků na danou oblast

Za generální sekretariát Rady – kabinet generálního tajemníka, tým IPCR a příslušná GŘ

Rozsah činností: Vytvoření společného uceleného obrazu o situaci a zvyšování povědomí o nedostacích či problémech na každé ze tří úrovní, aby je bylo možné řešit na politické úrovni; tvorba rozhodnutí u jednacího stolu, pokud spadají do kompetence účastníků, nebo návrhů opatření, které směřují do výboru COREPER II a poté do Rady.

Sdílená informovanost o situaci:

(IPCR neaktivní:) Mohou být vypracovávány monitorovací stránky IPCR s cílem sledovat vývoj situací, které by mohly eskalovat do podoby krize s důsledky pro EU.

(IPCR v režimu sdílení informací:) Vedoucí ISAA vypracuje na základě informací od útvarů Komise, ESVČ a členských států (prostřednictvím dotazníků IPCR) zprávy ISAA.

(IPCR v režimu plné aktivace:) Kromě zpráv ISAA probíhají neformální zasedání IPCR u kulatého stolu za účasti různých zúčastněných subjektů členských států, Komise, ESVČ, příslušných agentur atd. s cílem projednat nedostatky a problémy.

Spolupráce a reakce:

Podle povahy a dopadu daného incidentu se aktivují/synchronizují další mechanismy/nástroje pro řešení krizí. Mohou zahrnovat například mechanismus civilní ochrany, rámec pro společnou diplomatickou reakci EU na kybernetické činnosti se zlým úmyslem nebo Společný rámec pro boj proti hybridním hrozbám.

Krizová komunikace:

Předsednictví může po konzultaci s příslušnými útvary Komise, generálního sekretariátu Rady a ESVČ aktivovat síť krizových komunikátorů IPCR za účelem podpory vypracování společných sdělení nebo zjištění nejúčinnějších komunikačních nástrojů.

3. ŘEŠENÍ KYBERNETICKÝCH BEZPEČNOSTNÍCH KRIZÍ V SYSTÉMU ARGUS – SDÍLENÍ INFORMACÍ V RÁMCI EVROPSKÉ KOMISE

Komise v roce 2005 v reakci na neočekávané krize, které vyžadovaly kroky na evropské úrovni, tj. teroristické útoky v Madridu (březen 2004), tsunami v jihovýchodní Asii (prosinec 2004) a teroristické útoky v Londýně (červenec 2005), zřídila koordinační systém ARGUS podporovaný stejnojmenným všeobecným systémem rychlého varování ⁽¹⁾ ⁽²⁾. Jeho cílem je stanovit **zvláštní koordinační postup** v případě závažných krizí zasahujících více odvětví, tak aby bylo možné v reálném čase sdílet informace související s danou krizí a zajistit rychlé rozhodování.

Podle závažnosti události má systém ARGUS dvě fáze:

Fáze I se používá pro „sdílení informací“ o krizi omezeného rozsahu.

⁽¹⁾ Komise Evropských společenství, 23. prosince 2005, sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Předpisy Komise o všeobecném systému rychlého varování „ARGUS“, KOM(2005) 662 v konečném znění.

⁽²⁾ Rozhodnutí 2006/25/ES, Euratom.

Příklady nedávných událostí nahlášených v rámci fáze I zahrnují lesní požáry v Portugalsku a Izraeli, útok v Berlíně v roce 2016, záplavy v Albánii, hurikán Matthew na Haiti a sucho v Bolívii. Operaci fáze I může zahájit kterýkoli generální ředitelství, usoudí-li, že je situace v jeho oblasti působnosti natolik vážná, že je sdílení informací opodstatněné nebo přínosné. Například GR CNECT nebo GR HOME mohou zahájit operaci fáze I, usoudí-li, že kybernetická situace v jejich příslušné oblasti působnosti je natolik vážná, že je sdílení informací opodstatněné nebo přínosné.

Fáze II se spustí v případě závažných krizí zasahujících více odvětví či v případě předpokládané nebo bezprostřední hrozby pro Unii.

Fáze II spustí zvláštní koordinační postup, který Komisi umožní v oblasti její působnosti a ve spolupráci s ostatními orgány přijímat rozhodnutí a řídit rychlou, koordinovanou a soudržnou reakci na nejvyšší úrovni. Fáze II je určena pro případy závažných krizí zasahujících více odvětví či případy předpokládané nebo bezprostřední hrozby takové krize. K příkladům reálných událostí, kdy byla spuštěna fáze II, patří migrační/uprchlická krize (od roku 2015 dosud), trojnásobná katastrofa ve Fukušimě (2011) a erupce sopky *Eyjafjallajökull* na Islandu (2010).

Fázi II aktivuje předseda z vlastního podnětu nebo na žádost některého člena Komise. Předseda může přidělit politickou odpovědnost za reakci Komise některému komisaři odpovědnému za útvar nejvíce dotčený danou krizí, nebo se může rozhodnout, že si odpovědnost ponechá.

Fáze II zahrnuje mimořádná zasedání krizového koordinačního výboru. Zasedání se svolávají z pověření předsedy Komise nebo člena Komise, kterému byla přidělena odpovědnost. Zasedání svolává generální sekretariát prostřednictvím nástroje IT systému ARGUS. Krizový koordinační výbor je zvláštní operační struktura řešení krizí zřízená za účelem vedení a koordinace reakce Komise na krizi. Sdružuje zástupce relevantních generálních ředitelství Komise, kabinetů a dalších útvarů EU. **Výbor, kterému předsedá zástupce generálního tajemníka, hodnotí situaci, zvažuje možnosti řešení a přijímá rozhodnutí a také zajišťuje, aby rozhodnutí a opatření byla provedena** a zároveň aby byla reakce jednotná a soudržná. Generální sekretariát poskytuje výboru podporu.

4. MECHANISMUS ESVČ PRO REAKCE NA KRIZE

Mechanismus ESVČ pro reakce na krize se aktivuje v okamžiku, kdy nastane vážná situace nebo mimořádná událost, která se jakýmkoli způsobem týká vnějšího rozměru EU. Mechanismus aktivuje náměstek generálního tajemníka Rady EU pro reakci na krize po konzultaci s vysokým představitelem nebo generálním tajemníkem. Náměstka generálního tajemníka pro reakci na krize může o aktivaci mechanismu pro reakce na krize požádat také vysoký představitel, generální tajemník nebo jiný zástupce generálního tajemníka či výkonný ředitel.

Mechanismus pro reakce na krize přispívá k soudržné reakci EU na krize v rámci bezpečnostní strategie. Zejména usnadňuje součinnost diplomatického, bezpečnostního a obranného úsilí s finančními a obchodními nástroji a nástroji spolupráce řízenými Komisí.

Mechanismus je propojen se všeobecným systémem reakce na mimořádné události Komise (ARGUS) a integrovanými opatřeními EU pro politickou reakci na krize (IPCR), aby bylo možné využít synergie v případě jejich paralelní aktivace. Situační středisko v rámci ESVČ funguje jako komunikační centrum mezi ESVČ a systémy reakce na mimořádné situace v Radě a Komisi.

Prvním opatřením souvisejícím s prováděním mechanismu pro reakce na krize je obvykle svolání **krizového zasedání** vysokých úředníků ESVČ, Komise a Rady, kterých se daná krize přímo týká. Krizové zasedání posoudí krátkodobé dopady krize a může rozhodnout o přijetí okamžitých opatření, o aktivaci krizové jednotky nebo o svolání krizové platformy. Tyto kroky mohou následovat v jakémkoli pořadí.

Krizová jednotka je menší operační místnost, kde se scházejí zástupci ESVČ a útvarů Komise a Rady zapojených do reakce na krizi, aby trvale monitorovali situaci s cílem poskytnout podporu osobám s rozhodovací pravomocí v ústředí ESVČ. Je-li krizová jednotka aktivována, funguje nepřetržitě (24 hodin denně, 7 dní v týdnu).

Krizová platforma sdružuje příslušné útvary ESVČ, Komise a Rady s cílem zhodnotit střednědobé a dlouhodobé následky krizí a dohodnout se na opatřeních, která mají být přijata. Předsedá jí vysoký představitel, generální tajemník nebo náměstek generálního tajemníka pro reakce na krize. Krizová platforma hodnotí účinnost opatření EU v zemi nebo regionu zasažených krizí, rozhoduje o změnách podoby dalších opatření a projednává návrhy opatření Rady. Krizová platforma se schází *ad hoc*, není proto trvale aktivována.

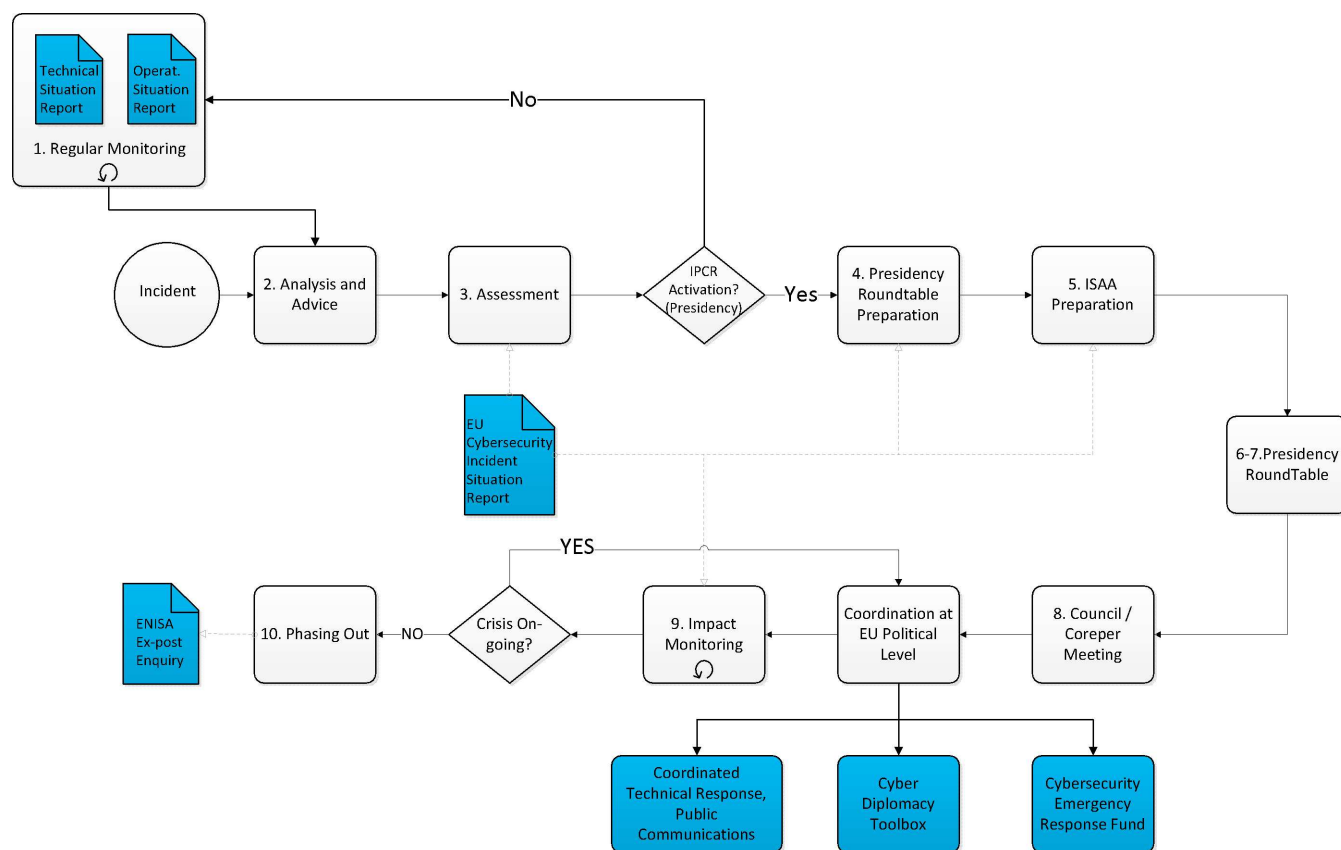
Pracovní skupina je složena ze zástupců útvarů zapojených do dané reakce na krizi. Může být aktivována, aby sledovala a usnadňovala provádění reakce EU. Hodnotí dopady opatření EU, připravuje politické dokumenty a návrhy možností, přispívá k přípravě politického rámce pro krizový přístup, přispívá ke komunikační strategii a přijímá jakákoli další opatření, která mohou usnadnit provádění reakce EU.

5. REFERENČNÍ DOKUMENTY

Níže je uveden seznam referenčních dokumentů, které byly zohledněny při přípravě tohoto plánu:

- The European Cyber Crises Cooperation Framework (Evropský rámec pro spolupráci v oblasti kybernetických krizí), verze 1, 17. října 2012
- Report on Cyber Crisis Cooperation and Management (Zpráva o spolupráci a řízení v případě kybernetické krize), ENISA, 2014
- Actionable Information for Security Incident Response (Informace využitelné pro reakci na bezpečnostní incidenty), ENISA, 2014
- Common practices of EU-level crisis management and applicability to cyber crises (Společné postupy řešení krizí na úrovni EU a jejich použitelnost na kybernetické krize), ENISA, 2015
- Strategies for Incident Response and Cyber Crisis Cooperation (Strategie reakce na incidenty a spolupráce v případě kybernetické krize), ENISA, 2016
- EU Cyber Standard Operating Procedures (Standardní operační postupy EU v oblasti kybernetiky), ENISA, 2016
- A good practice guide of using taxonomies in incident prevention and detection (Příručka osvědčených postupů pro používání taxonomie v prevenci a odhalování incidentů), ENISA, 2017
- Sdělení „Posílení evropského systému kybernetické odolnosti a podpora konkurenceschopného a inovativního odvětví kybernetické bezpečnosti“, COM(2016) 410 final, 5. července 2016
- Závěry Rady o posílení evropského systému kybernetické odolnosti a o podpoře konkurenceschopného a inovativního odvětví kybernetické bezpečnosti – závěry Rady (15. listopadu 2016), 14540/16
- Rozhodnutí Rady 2014/415/EU ze dne 24. června 2014 o způsobu provádění doložky solidarity Uníí (Úř. věst. L 192, 1.7.2014, s. 53)
- Dokončení přezkumného postupu opatření pro koordinaci při krizích: integrovaná opatření pro politickou reakci EU na krize (opatření IPCR), 10708/13, 7. června 2013
- Integrated Situational Awareness and Analysis (ISAA) – Standard Operating Procedures (Integrovaná informovanost o situaci a analýza situace (ISAA) – Standardní operační postupy), DS 1570/15, 22. října 2015
- Předpisy Komise o všeobecném systému rychlého varování „ARGUS“, KOM(2005) 662 v konečném znění, 23. prosince 2005
- Rozhodnutí Komise 2006/25/ES, Euratom ze dne 23. prosince 2005, kterým se mění jednací řád Komise (Úř. věst. L 19, 24.1.2006, s. 20)
- ARGUS Modus Operandi, Evropská komise, 23. října 2013
- Závěry Rady o rámci pro společnou diplomatickou reakci EU na nepřátelské činnosti v kyberprostoru („soubor nástrojů pro diplomacii v oblasti kybernetiky“), 9916/17
- EU operational protocol for countering hybrid threats („EU Playbook“) (Operační protokol EU pro boj proti hybridním hrozbám (EU Playbook)), SWD(2016) 227
- EEAS Crisis Response Mechanism (Mechanismus ESVČ pro reakce na krize), 8. listopadu 2016 (Ares(2017)880661). Společný pracovní dokument útvarů „Operační protokol EU pro boj proti hybridním hrozbám (EU Playbook)“, SWD(2016) 227 final, 5. července 2016
- Společné sdělení Evropskému parlamentu a Radě: Společný rámec pro boj proti hybridním hrozbám – reakce Evropské unie, JOIN/2016/018 final, 6. dubna 2016
- Dokument ESVČ(2016) 1674 – pracovní dokument Evropské služby pro vnější činnost – středisko EU pro hybridní hrozby – působnost

6. KONKRÉTNÍ PRVKY KYBERNETICKÉ BEZPEČNOSTI V RÁMCI POSTUPU IPCR

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS